ॐ

॥ श्री परमगुरुभ्यो नमः ॥

अथ श्री देवेंद्रसूरिविरचित कर्मविपाक नाम प्रथमः कर्मग्रंथ प्रारभ्यते ॥

हवे प्रथम गाथाये ग्रंथकर्त्ता, अभीष्ट देवतानी स्तुत्यादिकनुं प्रतिपादन करे छे.

मूलगाथा.

सिरि वीरजिणं वंदिय, कम्मविवागं समासओ वुछं । कीरइ जिएण हेउहिं, जेणं तो भसए कम्मं ॥ १ ॥

हवे ते कर्म केटला प्रकारे छे ते कहे छे.

पयइ ठिइ रस पएसा, तं चउहा मोअगस्स दिठंता । मूलपगइ ठ उत्तर, पगई अमवन्न सयभेअं ॥ २ ॥

ए चार भेद मध्ये प्रथम प्रकृतिबंध कह्यो ने माटे

ते प्रकृतिना मूलभेद आठ छे, तेनां नाम अनुक्रमे कहिये छिये.

इह नाण दंसणावर–ण वेअ मोहाउ नाम गोआणि । विग्घं च पण नव डु अ–ठवीस चउ तिसय डु पण विहं ॥ ३ ॥

हवे ए आठकर्मनी अनुक्रमे उत्तर प्रकृति कहीए छिये.

मइ सुअ उही मण के–वलाणि नाणाणि तत्थ मइनाणं । वंजणावग्गह चउहा, मण नयण विणिंदिय चउक्का ॥ ४ ॥

ए रीते चार प्रकारनो व्यंजनावग्रह कह्यो. हवे अर्थावग्रहादिक कहे छे.

अत्थुग्गह ईहावा–य धारणा करण माणसेहिं छहा । इअ अठवीस भेअं, चउदसहा वीसहा च सुअं ॥ ५ ॥

हवे प्रथम श्रुतज्ञानना चौद भेद देखाडे छे.

अक्खर सन्नी सम्मं, साईअं खलु सपज्जवसि-

अं च । गमिअं अंगपविठं, सत्तविए ए सप-
ग्विक्का ॥ ६ ॥

हवे वीश नेद श्रुतना कहे ठे.

पज्जाय अरकर पय सं–घाय पम्विवत्ति तह्य
अणुउंगो । पाहुमपाहुम पाहुम, वहू पुव्वाय
ससमासा ॥ ७ ॥

हवे अवधिज्ञानना ठ नेद कहे ठे.

अणुगामि वट्ठमाणय, पम्विवाईयर विहा ठहा
उंही । रिउमइ विउलमई मण, नाणं केवल
मिगविहाणं ॥ ८ ॥

हवे ए पांचे ज्ञाननां आवरण कहे ठे.

एसिं जं आवरणं, पमुव्व चरकुस्स तं तयाव-
रणं । दंसण चउ पणनिद्दा, वित्तिसमं दंसणा-
वरणं ॥ ए ॥

हवे दर्शनना चार नेद कहे ठे.

चरकूदिठि अचरकू, सेसिंदिय उंहि केवले-

हिं च । दंसण मिह सामन्नं, तस्सावरणं तयं चउहा ॥ १० ॥

हवे पांच निद्रानुं स्वरुप कहे छे.

सुह पडिबोहा निद्दा, निद्दानिद्दाय दुक्कपडि-
बोहा । पयला ठिओवविठस्स पयल पयलाय
चंकमओ ॥ ११ ॥

दिण चिंतिअत्र करणी, थीणद्धी अद्धचक्कि
अद्धबला । महुलित्त खग्गधारा, लिहणंव
दुहाउ वेअणिअं ॥ १२ ॥

ओसन्नं सुरमणुए, सायमसायं तु तिरिअ निर-
एसु । मज्जंव मोहणीअं, दुविहं दंसण चरण-
मोहा ॥ १३ ॥

दंसणमोहं तिविहं, सम्मं मीसं तहेव मिछत्तं ।
सुद्धं अद्ध विसुद्धं, अविसुद्धं तं हवइ कमसो १४

हवे तत्त्वार्थ सद्दहणा ते सम्यक्त्व कहिये ते
माटे तत्त्व कहे छे.

जिअ अजिअ पुस्र पावा–सव संवर वंध मु-
रक निजरणा । जेणं सद्दहइ तयं, सम्मं खइ-
गाई बहुभेअं ॥ १५ ॥
मीसा न रागदोसो, जिणधम्मे अंतमुहु
जहा अन्ने । नालिअर दीवमणुणो, मिछं जि-
णधम्म विवरीअं ॥ १६ ॥

हवे पच्चीश चारित्र मोहनीयनी प्रकृति कहे छे.

सोलस कसाय नवनो–कसाय दुविहं चरित्त
मोहणियं । अण अप्पच्चरकाणा, पच्चरकाणा
य संजलणा ॥ १७ ॥

हवे मुग्धजनने एनो भेद जणाववाने गाथा कहे छे.

जाजीव वरिस चउमास, परकग्गा निरय ति-
रिय नर अमरा । सम्माणु सव्वविरई, अह-
खाय चरित्त घायकरा ॥ १८ ॥

हवे बाह्य दृष्टांत देखाडवा पूर्वक कषाय
स्वरूप भेद कहे छे.

जल रेणु पुढवि पव्वय, राईसरिसो चउव्विहो कोहो । तिणसलया कठ्ठऽठ्ठिअ, सेलत्थंभो वमो माणो ॥ १९ ॥

हवे माया तथा लोभना भेद कहे छे.

मायावलेहि गोमु–त्ति मिंढसिंग घणवंसमूल समा । लोहो हलिद्द खंजण, कद्दम किमिराग सारिछो ॥ २० ॥

हवे नव नोकषाय मोहनीनुं स्वरूप कहे छे.

जस्सुदया होइ जिए, हास रइ अरइ सोग भय कुछा । सनिमित्त मन्नहा वा, तं इह हासाइ मोहणिअं ॥ २१ ॥

पुरिसिछि तदुभयं पइ, अहिलासो जव्वसा हवइ सो उ । थी नर नपुं वेउदउ, फुंफुम तण नगर दाहसमो ॥ २२ ॥

हवे पांचमुं आयुःकर्म तथा छठ्ठुं नामकर्म कहे छे.

सुर नर तिरि निरयाउ, हडिसरिसं नामकम्म

चित्तिसमं । बायाल तिनवइविहं, तिउत्तरसयं च सत्तठी ॥ २३ ॥

हवे प्रथम बेतालीश भेद कहेवाने पिंम प्रकृति चौद कहे ठे.

गइ जाइ तणु उवंगा, बंधण संघायणाणि संघयणा । संठाण वन्न गंध रस, फास अणुपुव्वि विहगगई ॥ २४ ॥

पिंमपयमित्ति चउदस, परघा उस्सास आयवुजोयं। अगुरुलहुतिठ निमिणो–वघाय मिअ अठपत्तेआ ॥ २५ ॥ तस बायर पजत्तं, पत्तेय थिरं सुभं च सुभगं च। सुसराइज्ज जसं तस–दसगं थावर दसं तु इमं ॥ २६ ॥ थावर सुहुम अपज्जं, साहारण अथिर असुभ डुभगाणि । डुस्सर अणाइज्जा जस, मिअ नामे सेअरा वीसं ॥ २७ ॥

हवे ग्रंथ लाघव करवाने चतुष्क त्रिकादिक संज्ञा जाणवाने बीजो प्रकार कहे ढे.

तसचज थिरढक्कं अथि–रढक्क सुहमतिग थावरचजक्कं । सुन्नगतिगाइ विन्नासा, तयाइ संखाहि पयमीहिं ॥ २ए ॥ वन्नचज अगुरुलहुचज, तसाइडु ति चजर ढक्क मिच्चाइ । इय अन्नावि विन्नासा, तयाइ संखाहि पयमीहिं २ए

हवे चौदपिंम प्रकृतिनी उत्तर प्रकृति कहे ढे.

गइआईण जक्कमसो, चज पण पण ति पण पंच ढ ढक्कं । पण डुग पण ठ चज डुग, इय उत्तर नेअ पणसठी ॥ ३० ॥ अमवीस जुआ तिनवइ, संते वा पनरबंधणे तिसयं । बंधण संघाय गहो, तणूसु सामन्न वन्न चज ॥ ३१ ॥ इअ सत्तठी बंधो, दए अ नय सम्म मीसया बंधे । बंधुदए सत्ताए, वीस डुवीसऽठवन्नसयं ॥ ३ए ॥

हवे पिंडप्रकृतिना उत्तर नेदनां नाम अने अर्थ कहे डे.

नरय तिरि नर सुरगई, इग विअ तिअ चउ पणिंदि जाइउ । उराल विउवा हा-र तेअ कम्मण पण सरीरा ॥ ३३ ॥

हवे अंगोपांग कहे डे.

बाहू रु पिठि सिर उर, उअरंग उवंग अंगुली पमुहा । सेसा अंगोवंगा, पढम तणुतिगस्सुवंगाणि ॥ ३४ ॥

हवे बंधनना नेद कहे डे.

उरलाइ पुग्गलाणं, निबद्ध बझं तयाण संबंधं । जं कुणइ जउ समं तं, बंधण मुरलाई तणु नामा ॥ ३५ ॥

हवे संघातनना नेद कहे डे.

जं संघायइ उरला-इ पुग्गले तणगणं वदंताली । तं संघायं बंधण, मिव तणु नामेण पं-

चविहं ॥ ३६ ॥ उंराल विउव्वा हा-रयाणं सग तेअ कम्मजुत्ताणं। नव बंधणाणि इअर, दु सहिआणि तिन्नि तेसिंच ॥ ३७ ॥

हवे संघयणना नेद कहे ढे.

संघयण मछिनिचउ, तं ढ्धा वज्जरिसह नारायं । तहय रिसहनारायं, नारायं अध्धनारायं ॥ ३८ ॥ कीलिअ ढेवठं इह, रिसहो पट्टो अ कीलिआवज्जं । उनउ मक्कडबंधो, नारायं इमसुरालंगे ॥ ३९ ॥

हवे संस्थानना नेद कहे ढे.

समचउरंसं निग्गो-ह साइ खुज्जाइ वामणं हुंमं । संठाणा वन्न किण्ह, नील लोहिय हलिद्द सिआ ॥ ४० ॥ सुरही दुरही रस पण, तित्त कडु कसाय अंबिला महुरा । फासा गुरु लहु मिउ खर, सी उम्ह सिणिध्ध रुक्खठा ॥४१॥

एए वर्णादि वीशमांहे शुन्न तथा अशुन्न
केटली ? ते कहे छे.

ील कसिणं दुगंधं, तित्तं कमुअं गुरुं खरं
रुक्कं । सीअं च असुह नवगं, इक्कारसगं सुन्नं
ोसं ॥ ४२ ॥

हवे आनुपूर्वीना नेद कहे छे.

चउहगइव्वणुपुव्वी, गइपुव्विदुगं तिगं नि-
आउजुअं । पुव्वीउदउ वक्के, सुह असुह व-
सुट्ट विहगगइ ॥ ४३ ॥

हवे आठ प्रत्येकप्रकृतिनुं स्वरूप कहे छे.

परघा उदया पाणी, परेसिं बलिणंपि होइ दु-
द्धरिसो । ऊससिण लद्धिजुत्तो, हवेइ ऊसास
नामवसा ॥ ४४ ॥

हवे आताप नाम कर्मनुं स्वरूप कहे छे.

रविबिंबेउ जिअंगं, तावजुअं आयवाउ नउ
जलणे । जमुसिण फासस्स तहिं, लोहियवस्स
उदउत्ति ॥ ४५ ॥

हवे उद्योतनुं स्वरुप कहे छे.

अणुसिण पयासरूवं, जिअंगमुजोअए
हुजोआ । जइ देवुत्तर विक्किअ, जोइस ख
जोअ माइव्व ॥ ४६ ॥

हवे अगुरुलघु तथा तीर्थंकर नामकर्मनुं
स्वरुप कहे छे.

अंगं न गुरु न लहुअं, जायइ जीवस्स
अगुरु लहु उदया । तित्थेण तिहुअणस्सवि
पुज्जो से उदओ केवलिणो ॥ ४७ ॥

हवे निर्माण तथा उपघातनुं स्वरुप कहे छे.

अंगोवंग निअमिणं, निम्माणं कुणइ सुत्तहा
रसमं । उवघाया उवहम्मइ, सतणु अ
लंबिगाईहिं ॥ ४८ ॥

हवे त्रसादिक दश प्रकृतिनुं स्वरुप कहे छे.

बि ति चउ पणिंदि तस्सा, बायरओ बाय
रिआ थूला । निअ निअ पज्जति जुआ,

त्ता लद्धिकरणेहिं ॥ ४९ ॥ पत्ते अतणू
त्ते, उदएणं दंत अठिमाइ थिरं । नाभु-
रि सिराइ सुहं, सुभगाउ सव्वजणइठो ५०
सुसरा महुर सुहझुणी, आइज्जा सव्वलोअ
गेझवउ । जसउ जसकित्तीउ, थावरदसगं
वेवज्जबं ॥ ५१ ॥

हवे गोत्र तथा अंतराय कर्म कहे छे.

गोअं डुहच्च नीअं, कुलाल इव सुघम भुंभ-
ाईअं । विग्घं दाणे लाभे, भोगुवभोगेसु
वेरिएअ ॥ ५२ ॥ सिरिहरिअ समं एअं,
जह पडिकूलेण तेण रायाई । नकुणइ दाणा-
अं, एवं विग्घेण जीवोवि ॥ ५३ ॥

हवे ज्ञानावर्णी तथा दर्शनावर्णी कर्म बांधवानां
हेतुउ कहे छे.

पडिणीअत्तण निन्हव, उवघाय पउस अंत-
राएणं । अच्चासायणयाए, आवरण डुगं जिउ
पायई ॥ ५४ ॥

हवे शाता तथा अशाता वेदनीयना बंध हेतुउ कहे बे.

गुरुनत्ति खंति करुणा, वय जोग कसाय विजय दाण जुउ । दढ धम्माई अज्जइ, सायमसायं विवज्जयउ ॥ ५५ ॥

हवे मिथ्यात्व मोहनीयना बंध हेतु कहे बे.

उमग्गदेसणा मग्ग—नासणा देव दव्व हरणेहिं । दंसणमोहं जिण मुणि, चेइअ संघाइ पडिणीउ ॥ ५६ ॥

हवे चारित्र मोहनीयना बंध हेतु कहे बे.

डुविहंपि चरणमोहं, कसाय हासाइ विसय विवसमणो । बंधइ निरयाउ महा—रंज परिग्गह रउ रुद्दो ॥ ५७ ॥

हवे तिर्यंचना आयुबंधना हेतुउ कहे बे.

तिरिआउ गूढहिअउ, सढो ससल्लो तहा मणुस्साउ । पयईय तणुकसाउ, दाणरुई मज्जिमगुणोअ ॥ ५८ ॥

हवे देवायुना बंध हेतु कहे छे.

अविरय माइ सुराउं, बालतवोऽकाम निज्जरो जयइ । सरलो अगार विल्लो, सुहनामं अन्नहा असुहं ॥ ५ए ॥

हवे उच्चैर्गोत्रकर्मना बंध हेतु कहे छे.

गुणपेही मय रहिउं, अज्झयणज्झावणा रुई नेच्चं । पकुणइ जिणाइन्नत्तो, उच्चं निअं ई-अरहाउं ॥ ६० ॥

हवे अंतराय कर्मना बंध हेतु कहे छे.

जिणपूआ विग्घकरो, हिंसाइ परायणोऽजयइ विग्घं । इय कम्मविवागोअं, लिहिउं देविंद-सूरीहिं ॥ ६१ ॥

इति कर्मविपाकनामा प्रथम कर्मग्रंथ संपूर्ण.

॥ ॐ नमोऽर्हते ॥

॥श्री कर्मस्तवनामा द्वितीय कर्मग्रंथ प्रारभ्यते॥

॥ मूलगाथा ॥

तह थुणिमो वीरजिणं, जह गुणठाणेसु सयल कम्माइं।
बंधुदयोदीरणया, सत्तापत्ताणि खविआणि ॥ १ ॥

हवे गुणठाणानां नाम तथा स्वरुप कहे छे.

मिछे सासण मीसे, अविरय देसे पमत्त अपमत्ते ।
निअट्टि अनिअट्टि सुहुमु—वसम खीण सजोगि अ-
जोगिगुणा ॥ २ ॥

हवे अहीं बंधप्रकृति कहे छे.

अभिनव कम्मग्गहणं, बंधोर्डहेण तह वीस सयं ।
तिछयरा हारग डुग, वज्जं मिछंमि सतर सयं ॥३॥

हवे मिथ्यात्व गुणठाणे केटली प्रकृतिनो बंध
विछेद थाय ते कहे छे.

नरय तिग जाइ थावर. चउ हुंडायव छिवठ नपु मिछं ।
सोलंतो इग हिअसय,सासणि तिरि थीण डुहग तिगं४

अण मज्जागिइ संघय–ण चउ नि उज्जोअ कु खगइ त्थित्ति । पणवीसंतो मीसे, चउसयरि छुगा उअ अबंधा ॥ ५ ॥

सम्मे सग सयरि जिणा–उबंधि वइर नरतिअ बि कसाया । उरल छुगंतो देसे, सत्तठी तिय

॥ ६ ॥

तेवठी पमत्ते सो–ग अरइ अथिरछुग अजस अ स्सायं । वुच्छिज्ज छच्च सत्तव, नेइ सुराउं जया निठं॥७॥

गुणसठि अप्पमत्ते, सुराउ बंधं तु जइ इहा गछे । अन्नह अठावन्ना, जं आहारग छुगं बंधे ॥ ८ ॥

अमवन्न अपुवाइमि, निद्दछुगंतो छपन्न पण जागे । सुरछुग पणिंदि सुखगइ, तसनव उरल विणु

वंगा ॥ ए ॥

समचउर निमिण जिण व–न्न अगुरुलहु चउ छलंसि तीसंतो । चरमे छवीस बंधो, हास रई कुछ जय

जेउं ॥ १० ॥

अनिअट्टि जाग पणगे, इगेगहीणो छुवीसविह बंधो । पुम संजलण चउण्हं, कमेण छेउं सतर सुहुमे ॥११॥

हवे दशमा गुणठाणे शोल प्रकृतिनो अंत
करे ते कहे छे.

चउ दंसणुच्च जस ना-ण विग्घ दसगंति सोल-
सुछेओ । तिसु साय बंध छेओ, सजोगि बंधंत अणं-
तोअ ॥ १२ ॥ बंधः सम्मत्तो ॥

हवे उदय कहे छे.

उदओ विवाग वेअण-मुदीरण मपत्ति इह दुवीस
सयं । सतर सयं मिछे मी-स सम्म आहार जिण-
णुदया ॥ १३ ॥

हवे जे प्रकृतिनो उदय मिथ्यात्वेछे पण
आगल नथी ते कहे छे.

सुहुम तिगायव मिछं, मिछत्तं सासणे इगारसयं ।
निरयाणुपुव्विणुदया, अण थावर इग विगल अंतो।१४।
मीसे सय मणुपुवी-णुदया मीसो दएण मीसंतो ।
चउसय मजए सम्मा-णु पुव्वि खेवा विअ कसाया
॥ १५ ॥

मणु तिरिऽणुपुव्वि विउव-ठ दुहग अणाइजदुग

सतर छेउं । सगसीइ देसि तिरि गइ, आउ नि उज्जोअ ति कसाया ॥ १६ ॥

अठछेउं इगसी, पमत्ति आहार जुअल पक्खेवा । थीणतिगाहारगदुग, छेउं छ सयरि अपमत्ते ॥ १७ ॥

सम्मत्तंतिम संघयण, तिअग छेउं बिसत्तरि अपुव्वे । हासाइ छक्क अंतो, छसहि अनिअहि वेअतिगं ॥ १८ ॥

संजलण तिगं छ छेउं, सही सुहुमंमि तुरिअ लोभंते । उवसंत गुणे गुणस-हीरिसह नाराय दुग अंते ॥ १९ ॥

सगवन्न खीण दुचरिमि, निद्द दुगंतो अचरिमि पणवन्ना । नाणंतराय दंसण, चउ छेउं सजोगि बायाला ॥ २० ॥

तिथुदया उरलाथिर, खगइ दुग परित्ततिग छ संठाणा । अगुरुलहु वन्न चउ निमि-ण तेअ कम्मा इग संघयण ॥ २१ ॥

सूसर दूसर सायाऽसाए गयरं च तीस वुछेउ । बारस अजोगि सुभगा, इज्ज जसऽन्नयर वेअणिअं ॥ २२ ॥

ऊतिग पणिंदि मणुआ-उ गइ जिणुच्चंति चरिम
मयंतो ॥ उदउसम्मत्तो ॥ उदउव्वुदीरणया,
म पमत्ताइ सगगुणेसु ॥ २३ ॥

॥ पाठांतर गाथा ॥

वेअणि आहारदु-ग थीणतिग नराउ अपमत्तता।
णयालस जोगिउदी-रणंतु अणुदीरगु अजोगी ॥२४॥
सा पयडी तिगुणा, वेअणि आहार जुअल थीण
गं । मणुआउ पमत्तंता, अजोगि अणुदीरगो ज-
वं ॥ २५ ॥ उदीरणासम्मत्ता ॥

हवे चौद गुणठाणे सत्ता कहे छे.

त्ता कम्माण ठिइ, बंधाइअ लद्ध अत्त लाभाणं ।
ते अडयालसयं, जा उवसमु वि जिणु विअ तइए
२६ ॥

पूव्वाइअ चउक्के, अण तिरि निरयाउ विणु विआ-
सयं । सम्माइ चउसुसत्तग, खयंमि इगचत्तसय
हवा ॥ २७ ॥

वगंतु पप्प चउसुवि. पणयालं निरय तिरि सुराउ
वेणा । सत्तगविणु अडतीसं, जा अनिअट्टि पढम
ागो ॥ २८ ॥

सतर छेउ । सगसीइ देसि तिरि गइ, आउ नि
उज्जोअ ति कसाया ॥ १६ ॥

अठछेउ इगसी, पमत्ति आहार जुअल पक्खेवा।
थीणतिगाहारगडुग, छेउ छ सयरि अपमत्ते ॥ १७॥
सम्मत्तंतिम संघयण, तिअग छेउ बिसत्तरि अपुव्वे
हासाइ छक्क अंतो, छसठि अनिअट्टि वेअतिगं॥१८॥
संजलण तिगं छ छेउ, सठी सुहुमंमि तुरिअ लोभंतं
। उवसंत गुणे गुणस-ट्ठीरिसह नाराय डुग अंत
॥ १९ ॥

सगवन्न खीण डुचरिमि, निद्द डुगंतो अचरिमि
पणवन्ना । नाणंतराय दंसण, चउ छेउ सजोगि
बायाला ॥ २० ॥

तिछुदया उरलाथिर, खगइ डुग परित्ततिग छ
संठाणा । अगुरुलहु वन्न चउ निमि-ण तेअ कम्मा
इग संघयण ॥ २१ ॥

सूसर दूसर सायाऽसाए गयरं च तीस वुछेउ
बारस अजोगि सुभगा, इज्ज जसऽन्नयर वेअ॥
२२ ॥

तसतिग पणिंदि मणुआ–उ गइ जिणुच्चंति चरिम समयंतो ॥ उदउसम्मत्तो ॥ उदउव्वुदीरणया, परम पमत्ताइ सगगुणेसु ॥ २३ ॥

॥ पाठांतर गाथा ॥

वेअणि आहारदु-ग थीणतिग नराउ अप्पमत्तंता। गुणयालस जोगिउदी-रणंतु अणुदीरगु अजोगी ॥२४॥

एसा पयडी तिगुणा, वेअणि आहार जुअल थीण तिगं । मणुआउ पमत्तंता, अजोगि अणुदीरगो भ-यवं ॥ २५ ॥ उदीरणासम्मत्ता ॥

हवे चौद गुणठाणे सत्ता कहे छे.

सत्ता कम्माण ठिइ, बंधाइअ लद्ध अत्त लाभाणं । संते अडयाल सयं, जा उवसमु वि जिणु बिअ तइए ॥ २६ ॥

अपूवाइअ चउक्के, अण तिरि निरयाउ विणु विआ-लसयं । सम्माइ चउसुसत्तग, खयंमि इगचत्तसय महवा ॥ २७ ॥

खवगंतु पप्प चउसुवि, पणयालं निरय तिरि सुराउ विणा । सत्तगविणु अडतीसं, जा अनिअट्टि पढम भागो ॥ २८ ॥

थावर तिरि निरयायव, डुग थीण तिगेग विगल साहारं । सोल खउ डुविस सयं, विअंसि बिअ तिअ कसायंतो ॥ २ए ॥

तइ आइसु चउदस ते-र बार ठ पण चउ तिहिअ-सय कमसो । नपु इत्थि हास उग पुस, तुरिअ कोहो मय माय खउ ॥ ३० ॥

सुहुमि दुसय लोहंतो, खीण डु चरिमेग सय दुनिद्द खउ । नव नवइ चरिम समए, चउ दंसण नाण विग्घंतो ॥ ३१ ॥

पणसीइ सजोगि अजो-गि दु चरिमे देव खगइ गंध दुगं । फासठ वण्ण रस तणु, बंधण संघाय पण नि-मिणं ॥ ३२ ॥

संघयण अथिर संठा-ण ठक्क अगुरु लहु चउ अप-ज्जत्तं । सायं च असायं वा, परित्तुवंगातिग सुसर निअं ॥ ३३ ॥

बिसयरि खउ अ चरिमे, तेरस मणुअ तसतिग जसाइज्जं । सुत्तग जिणुच्च पणिंदिअ, सायासाएगयर ठेउ ॥ ३४ ॥

नर अणुपुव्वि विणा वा, बारस चरिम समयंमि जो-
खविउ । पत्तो सिद्धिं देविं–द वंदिअं नमह तं
वीरं ॥ ३५ ॥ सत्तासम्मत्ता ॥

" इति कर्मस्तवाख्यो द्वितीयः कर्मग्रंथः
संपूर्णः ॥ २ ॥

॥बंधस्वामित्वाख्य तृतीय कर्मग्रंथः प्रारभ्यते ॥

बंधविहाण विमुक्कं, वंदिअ सिरिवद्धमाण जिण-
चंदं । गई आईसु वुछं, समासउ बंधसामित्तं ॥१ ॥

हवे चौद मार्गणानां नाम कहे छे.

गइ इंदीए काए, जोए वेए कसाय नाणेय ।
संजम दंसण लेसा, ज्ञवसम्मे सन्नि आहारे ॥ २ ॥
जिण सुर विउवाहार डु, देवाउ अ निरय सुहुम
विगल तिगं । एगिंदि थावरा यव, नपु मिछं हुंम
छेवठं ॥ ३ ॥
अण मझागिइ संघयण, कुखगइ निअ इछि डुहग
थीणतिगं । उज्जोअ तिरिडुगं तिरि, नराउ नर
उरल डुग रिसहं ॥ ४ ॥

हवे प्रथम गति मार्गणा मध्ये नरकगतिने विषे
वंधस्वामित्वपणुं विचारे छे.

सुरइगुण वीस वज्जं, इगसउ उंहेण वंधहिं नि-
रया । तिछविणा मिछि सयं, सासणि नपु चउविणा
छनुइ ॥ ५ ॥

विणु अण छवीस मीसे, विसयरि सम्मंमि जिण नराउ जुआ। इअ रयणाइसु नंगो, पंकाइसु तिछयर हीणो ॥ ६ ॥

अ जिण मणु आउ उहे, सत्तमिए नरडुगुच्च विणु मिछे ।इग नवई सासाणे, तिरिआउ नपुंस चउवज्जं ॥ ७ ॥

अण चउ वीस विरहिआ, सनर डुगुच्चाय सयरि मीस डुगे ॥ सतरसउ उहि मिछे, पज तिरिआ विणु जिणाहारं ॥ ८ ॥

ते हवे मिथ्यात्वें शोल प्रकृतिनो बंधविछेद करे ते कहे छे.

विणु निरय सोल सासणि, सुराउ अण एग तीस विणु मीसे। ससुराउ सयरि सम्मे, बीअ कसाए विणा देसे ॥ ए ॥

एम तिर्यंचमध्ये सामान्ये तथा विशेषे बंधस्वामित्व कही हवे मनुष्य मध्ये कहे छे.

इअ चउगुणेसु वि नरा, परमजया सजिण उहु देसाइ। जिण इक्कारस हीणं, नव सय अपजत्त रिअ नरा ॥ १० ॥

निरयव्व सुरा नवरं, ओहे मिछे इगिंदि तिग सहिआ।
कप्पडुगे विअ एवं, जिणहीणो जोइ जवण वणे॥११॥
रयणुव सणंकुमारा--इ आणयाइ उज्जोअ चउरहिआ।
अपज्ज तिरिअव नव सय, मिगिंदि पुढवि जल तरु
विगले ॥ १२ ॥
छनवइ सासणि विणु सुहु, म तेर केइ पुण बिंति
चउनवइ। तिरिअ नराऊहि विणा, तणु पज्जत्तिं
न जंति जओ ॥ १३ ॥
ओहु पणिंदि तसेगइ, तसे जिणिक्कार नरतिगुच्च विणा।
मणवय जोगे ओहो, उरले नरभंगु तम्मिस्से ॥ १४ ॥
आहारछग विणोहे, चउदससउ मिछि जिण पणग
हीणं। सासणि चउ नवइ विणा, तिरिअ नराउ
सुहुम तेर ॥ १५ ॥

हवे चोथा गुणठाणे वंधस्वामित्व कहे छे.

अण चउवीसाइ विणा, जिणपण जुअ सम्मि जो-
गिणो सायं। विणु तिरि नराउ कम्मे, वि एवमा-
हारडुगि ओहो ॥ १६ ॥
सुरओहो वेउव्वे, तिरिअ नराउ रहिओअ तम्मिस्से ।

वेअतिगा इम बिअ तिअ, कसाय नव ङु चउ पंच-
गुणा ॥ १७ ॥
संजलण तिगे नव दस, लोहे चउ अजइ ङु ति
अनाणतिगे । बारस अचक्खु चक्खुसु, पढमा अहखाइ
चरिम चउ ॥ १८ ॥
मणनाणी सग जयाइ, समइअ छेअ चउ ङुन्नि
परिहारो । केवल ङुगि दो चरिमा, अजयाइ नव-
मइसु उहि ङुगे ॥ १९ ॥
अरु उवसमि चउ वेअगि, खइए इक्कार मिछ तिगि
देसे । सुहुमि सठाणं तेरस, आहारग निअनिअ
गुणोहो ॥ २० ॥
परमुवसमि वट्टंता, आउ न बंधंति तेण अजयगुणे ।
देव मणुआउ हीणो, देसाइसु पुण सुराउविणा॥२१॥

हवे लेश्यामार्गणा द्वारे बंधस्वामित्व कहे छे.

उहे अठारसयं, आहार ङुगूणमाइ लेस तिगे ।
तं तिछोणं मिछे, साणाइसु सवहिं उहो ॥ २२ ॥
तेऊ निरय नवूणा, उज्जोअ चउ निरय बार विणु
सुक्का । विणु निरय बार पम्हा, अजिणाहारा इमा
मछे ॥ २३ ॥

सव्व गुण नव्वसन्निसु, उंहु अनवा असन्नि मिछिसमा
सासणि असन्नि सन्निव, कम्मणनंगो अणाहारे॥२४॥
तिसु डसु सुक्काइ गुणा, चउ सग तेरत्ति बंधसामित्तं।
देविंदसूरि रइअं, नेयं कम्मछयं सोउं ॥ २५ ॥

इति बंधस्वामित्वाख्यस्तृतीयः कर्मग्रंथः॥३॥

॥ षमशीतिकाख्य चतुर्थ कर्मग्रंथः प्रारभ्यते ॥

नमिअ जिणं जिअ मग्गण, गुणठाणुवउंग जोग लेसाउ ॥ बंध प्पबहू नावे, संखिजाइ किमवि वुछं ॥ १ ॥

नमिअ जिणं वत्तवा, चउदस जिअठाणएसु गुणठाणा । जोगुवउंगो लेसा, बंधोदउ दीरणा सत्ता ॥ २ ॥ पाठांतरं॥

चउदस जिअठाणेसु, चउदस गुणठाणगाणि जोगाय । उवउंग लेस वंधो, दउदीरण संत अठपए ॥ २ ॥

तह मूल चउद मग्गण, ठाणेसु वासठि उत्तरेसु च । जिअ गुण जोगु वउंगा, लेस प्पवहुं च छठाणा ॥ ३ ॥ पाठांतरं ॥

चउदस मग्गणठाणे–सु मूलपएसु विसठि इअरेसु । जिअ गुण जोगुवउंगा, लेसप्पवहुत्त छ ठाणा ॥ ३ ॥

चउदस गुणेसु जिअजो–गु वउंग लेसाय वंधहेउय । वंधाइअ चउ अप्पा–वहुं च तो नाव संखाई ॥ ४ ॥ पाठांतरं ॥

चउदस गुणगाणेसु, जिअ जोगुवउग लेस्स वंधाय ।

बंधुदयु दीरणाउं, संतप्प वहुत्त दसठाणा ॥ ४ ॥

॥ दारगाहाउं ॥

"अथ जीव स्थानान्याह" ।इह सुहुम वायरेगिं-दि वि ति चउ असन्नि सन्नि पंचिंदी ॥ अपजत्ता पजत्ता, कम्मेण चउदस जिअठाणा ॥ ५ ॥

बायर असन्नि विगले, अपज्जि पढम विअ सन्नि अपजत्ते ॥ अजय जुअ सन्निपज्जे सव्वगुणा मिछ सेसेसु ॥ ६ ॥ अथ योगानाह ॥

अपजत्त छक्किकम्मुर—लमीस जोगा अपज्ज सन्नीसु ते सविउवमीसएसु, तणु पज्जेसु उरलमन्ने ॥ ७ ॥

सव्वे सन्निपजत्ते, उरलं सुहुमे सनासु तं चउसु बायरि सविउव्वि दुगं, अथोपयोगानाह पजसन्निसु बार उवउंगा ॥ ८ ॥

पज चउरिंदि असन्निसु, दुदंस दुअनाण दससु चक्खुविणा ॥ सन्निअपज्जे मणना—ण चक्खुकेवल दुगविहूणा ॥ ए ॥

सन्नि दुगि छ लेस अप—ज्ज बायरे पढम चउ तिसेसेसु ॥ अथ बंधादि चउ द्वाराणि ॥ सत्तठ बंधुदीरण, संतुदया अठ तेरससु ॥ १० ॥

सत्तठ छेग बंधा, संतु-दया सत्त अठ चत्तारि ॥ सत्तठ छ पंचदुगं, उदीरणा सन्निपजत्ते ॥ ११ ॥

गइ इंदिए अ काए, जोए वेए कसाय नाणेसु ॥ संजम दंसण लेसा, नव सम्मे सन्नि आहारे ॥१२॥

सुर नर तिरि निरय गइ, इग बिअ तिअ चउ पणिंदि छक्काया ॥ भू जल जलणाऽनिल वण, तसाय मण वयण तणु जोगा ॥ १३ ॥

वेअ नरि त्थि नपुंसग, कसाय कोह मय माय लोभित्ति ॥ मइ सुअऽवहि मण केवल, विभंग मइ सुअ नाण सागारा ॥ १४ ॥

सामाइअ छेअ परिहा–र सुहुम अहखाय देस जय अजया ॥ चक्खु अचक्खू ओही, केवल दंसण अणागारा ॥ १५ ॥

किण्हा नीला काऊ, तेऊ पम्हाय सुक्क भविअरा ॥ वेअग खइगुवसमामि–च्छ मीस सासाण सन्निअरे॥१६॥

आहारे अर भेआ, सुर निरय विभंग मइ सु ओहि दुगे ॥ सम्मत्त तिगे पम्हा, सुक्का सन्नीसु सन्निदुगं ॥ १७ ॥

तमसन्नि अपज्जजुअं, नरे सबायर अपज्ज तेउए ॥
थावर इगिंदि पढमा, चउ बार असन्नि दुदु विगले
॥ १७ ॥

दसचरिम तसे अजया, हारग तिरि तणु कसाय दु
अनाणे ॥ पढम तिलेसा नविअर, अचक्खु नपु मिछि
सव्वेवि ॥ १ए ॥

पज्जसन्नि केवल दुग, संजम मणनाण देस मण
मीसे ॥ पण चरिम पज्ज वयणे, तिय छवि पज्जिअर
चक्खुंमि ॥ २० ॥

थी नर पणिंदि चरमा, चउ अणहारे दुसन्नि छ
अपज्जा ॥ ते सुहुम अपज्ज विणा, सासणि इत्तो
गुणे वुछं ॥ २१ ॥

पण तिरि चउ सुर निरए, नर सन्नि पणिंदि नव
तसि सव्वे ॥ इग विगल नूदगवणे, दु दु एगं गइ तस
अनवे ॥ २२ ॥

वेअ ति कसाय नव दस, लोने चउ अजइ दु
ति अनाण तिगे ॥ बारस अचक्खु चक्खुसु, पढमा
अहखाइ चरिम चउ ॥ २३ ॥

मणनाणि सग जयाई, समइअ छेअ चउ दुन्नि परि-
हारे ॥ केवल दुगि दोचरिमा, जयाइ नव मइसु
ओहि दुगे ॥ २४ ॥

अड उवसमि चउ वेअगि, खइए इक्कार मिछ तिगि
देसे ॥ सुहुमे ससठाण तेर—स जोग आहार सुक्काए
॥ २५ ॥

असन्निसु पढम दुगं, पढम तिलेसासु छच्च डुसु सत्त
॥ पढमंतिम डुग अजया, अणहारे मग्गणासु गुणा
॥ २६ ॥

॥ अथ मार्गणासु योगानाह ॥

सच्चेअर मीस अस—च्च मोस मण वय विउव्वि आ-
हारा ॥ उरलं मीसा कम्मण, इअजोगा कम्म अण-
हारे ॥ २७ ॥

नरगइ पणिंदि तस तणु, अचक्खु नर नपु कसाय
सम्मडुगे ॥ सन्नि छलेसा हारग, नव मइ सुअ
ओहि डुगि सव्वे ॥ २८ ॥

तिरि इत्थि अजय सासण, अनाण उवसम अनव्व
मिछेसु ॥ तेराहार डुगूणा, ते उरलडुगूण सुर निरए
॥ २९ ॥

कम्मुरलडुगं थावरि, ते सविजव्वि दुग पंच इग पवो, ॥ ब असन्नि चरिम वयजुआ, ते विजव्वि डुगूण चउ विगले ॥ ३० ॥

कम्मुरलमीस विणु मण, वय समइअ बेअ चक्खु मणनाणे ॥ उरल डुग कम्म पढमं—तिम मण वय केवल दुगंमि ॥ ३१ ॥

मण वय उरला परिहा—र सुहुमि नव तेउ मीसि सविउव्वा । देसे सविउव्विडुगा, सकम्मुरल मीस अहखाए ॥ ३२ ॥

ति अनाण नाण पण चउ, दंसण बार जिअलक्खणुवउंगा । विणु मण नाण डु केवल, नव सुर तिरि निरय अजएसु ॥ ३३ ॥

तस जोअ वेअसुक्का—हार नर पणिंदि सन्नि नवि सव्वे । नयणेअर पण लेसा, कसाय दस केवल दुगूणा ॥ ३४ ॥

चउरिंदि असनि डुअ ना—ण दुदंस इग बि ति थावरि अचक्खु । ति अनाण दंसण दुगं, अनाण तिगि अभव्वमिछ दुगे ॥ ३५ ॥

केवल डुगं निअडुगं, नव ति अनाणविणु खइअ अहखाए । दंसण नाण तिगंदे–सि मीसि अन्नाण मीसंतं ॥ ३६ ॥

मणनाण चक्खु वज्जा, अणहारे तिन्नि दंस चउ नाण । चउ नाण संजमोवस,–म वेअगे उहि–दंसेअ ॥ ३७ ॥

दो तेर तेर वारस, मणे कमा अठ दु चउ चउ वयणे । चउ दु पण तिन्नि काए, जिअगुण जोगो-वउगन्ने ॥ ३८ ॥

छसु लेसासु सठाणं, एगिंदि असन्नि नूदग वणेसु । पढमा चउरो तिन्निउ. नारय विगलग्गि पवणेसु ३९

अहखाय सुहुम केवल, डुगि सुक्का छवि सेस गणेसु । नर निरय देव तिरिआ, थोवा डु असं-खणंत गुणा ॥ ४० ॥

पण चउ ति डु एगिंदी, थोवा तिन्नि अहिआ अणंत गुणा । तस थोव असंखग्गी, नू जलानिल अहिअ अणंता ॥ ४१ ॥

मण वयण काय जोगी, थोवा असंखगुणा अणंत-

गुणा । पुरिसा थोवा इबी, संखगुणा अणंतगुण कीवा ॥ ४२ ॥

माणी कोही माई, लोनी अहिअ मणनाणिणो थोवा । उहि असंखा मइ सुअ, अहिअ सम अ-संख विजंगा ॥ ४३ ॥

केवलीणोणंतगुणा, मइ सुअ अन्नाणिणंतगुण तुल्ला। सुहुमा थोवा परिहा–र संख अहखाय संखगुणा ४४

बेआ समइअ संखा, देस असंखगुणऽणंतगुण अजया । थोव असंख डुणंता, उहि नयण केवल अचरकू ॥ ४५ ॥

पछाणु पुव्विलेसा, थोवा दोऽसंखणंत दोअहिआ । अजवि अर थोवऽणंता, सासण थोवोवसमसंखा ४६

मीसा संखा वेअग, असंख गुण खइअ मिछ ड अणंता । सन्निअर थोवणंता, अणहार थोवेअर असंखा ॥ ४७ ॥

॥ अथ गुणस्थानेषु जीवन्नेदानाह ॥

सव्व जिअठाण मिछे, सग सासणि पण अपज्ज

सन्नि डुगं । सम्मे सन्नी डुविहो, सेसेसु सन्नि पज्जत्तो ॥ ४७ ॥

मिछ डुगि अजइ जोगा–हार डुगूणा अपुव्व पण गेउ । मण वय उरल सविउव्वि, मीसी सविउव्वि डुग देसे ॥ ४ए ॥

साहारडुग पमत्ते, ते विउवाहार मीस विणु इअरे । कम्मुरलडुगंताइम, मण वयण सजोगि न अजोगि ॥ ५० ॥

ति अनाण डु दंसाइम, डुगे अजय देसि नाण दंस तिगं । ते मीसि मीस समणा, जयाइ केवल डु अंत डुगे ॥ ५१ ॥

सासण ज्ञावे नाणं, विउव्व गाहारगे उरल मिस्सं । नेगिंदिसु सासाणो. नेहाहि गयं सुअ मयंपि ॥५२॥

॥ अथ गुणस्थानेषु लेश्यामाह ॥

उसु सव्वा तेउ तिगं. इगि उसु सुक्का अजोगि अल्लेसा । बंधस्स मिछ अविरइ. कसाय जोग त्ति चउ हेउ. ॥ ५३ ॥

हवे ए मूलचार बंधहेतुना उत्तरभेद
सत्तावन कहे छे.

अभिगहिअ मणभिगहिआ, भिनिवेसिअ संसइअ मणाभोगा । पण मिछ बार अविरइ, मण करणाऽनिअमु छ जिअवहो ॥ ५४ ॥

नव सोल कसाया पन–रि जोग इअउत्तरा उसगवन्ना । इग चउ पण ति गुणेसु, चउ ति दु इग पच्चउ बंधो ॥ ५५ ॥

हवे एकशो ने वीश उत्तर कर्मप्रकृति आश्रीने
मूल बंधहेतु विचारे छे.

चउ मिछ मिछ अविरइ, पच्चइआ साय सोल पणतीसा । जोग विणु ति पच्चइआ, हारग जिण वज्ज सेसाउ ॥ ५६ ॥

हवे चौद गुणठाणे उत्तर बंधहेतु कहे छे.

पणपन्न पन्न तिअ छहि, अचत्त गुणचत्त छ चउ दुगवीसा । सोलस दस नव नव स–त्त हेउणो नउ अजोगंमि ॥ ५७ ॥

पणपन्न मिछि हारग, दुगूण सासाणि पन्न मिछ

विणा । मीस दुग कम्म अण विणु, तिचत्त मीसे अह ठचत्ता ॥ ५८ ॥

सदुमीस कम्म अजए, अविरइ कम्मुरल मीस विकसाए । मुत्तु गुण चत्त देसे, ठवीस साहार दु पमत्ते ॥ ५९ ॥

अविरइ इगार तिकसा-य वज्ज अपमत्ति मीस दुग रहिआ । चउवीस अपुव्वे पुण, दुवीस अविउव्वि आहारा ॥ ६० ॥

अठ हास सोल वायरि, सुहुमे दस वेअ संजलण ति विणा । खीणु वसंति अलोभा, सजोगि पुव्वुत्त सग जोगा ॥ ६१ ॥

अपमत्तंता सत्त. ठम्मीस अपुव्व वायरा सत्त । बंधइ ठस्सुहुमो ए. ग मुवरिमाऽबंधगा जोगी ॥६२॥
आसुहुमं संतुदए. अठवि मोह विणु सत्त खीणंमि। चउ चरिम दुगे अठउ. संते उवसंति संतुदए॥६३॥
उइरंति पमत्तंता. सगठ मीसठ वेअ आउ विणा । ठग अपमत्ताइ तउ. ठ पंच सुहुमो पणु वसंतो॥६४॥
पण दो खीण दु जोगी-णुदीरगु अजोगि थोव

उवसंता । संख गुण खीण सुहुमा, निअट्टि अपुव्व सम अहिआ ॥ ६५ ॥

जोगि अपमत्त इयरे, संखगुणा देस सासणा मीसा । अविरइ अजोगि मिछा, असंख चउरो दुवेणंता ॥ ६६ ॥

उवसम खय मीसोदय, परिणामा छु नव ठार इग-वीसा तिअ भेअ सन्नि वाइअ सम्मं चरणं पढम भावे ॥ ६७ ॥

बीए केवल जुअलं, सम्मं दाणाइ लद्धि पण चरणं तइए सेसुवउंगा, पण लद्धी सम्म विरइ छुगं ॥ ६८ ॥

अन्नाण मसिद्धत्ता, ऽसंजम लेसा कसाय गइ वेआ॥ मिछे तुरिए भव्वा, ऽभव्वत्त जिअत्त परिणामे॥६९॥ चउ चउ गईसु मीसग, परिणामुदएहिं चउसु ख-इएहिं ॥ उवसम जुएहिं वा चउ, केवलि परिणामु-दय खइए ॥ ७० ॥

खय परिणामे सिद्धा, नराण पण जोगुवसम सेढी-

ए ॥ इअ पनर सन्निवाइअ, नेआ वीसं असंन्नवि-
णो ॥ ७१ ॥

मोहो वसमो मीसो, चउ घाइसु अठ कम्मसु अ-
सेसा ॥ धम्माइ पारिणामिअ, नावे खंधा उदइ
एवि ॥ ७२ ॥

सम्माइ चउसु तिग चउ, नावा चउ पण
वसामगुवसंते ॥ चउखीणाऽ पुव्वे ति, न्निसेस गुण
ठाणगेग जिए ॥ ७३ ॥

संखिज्जेग मसंखं, परित्त जुत्त निअ पय जुअं ति-
विहं ॥ एव मणंतंपि तिहा, जहन्न मज्जुक्कसा सव्वे
॥ ७४ ॥

लहु संखिज्जं डुच्चिअ, अउपरं मज्जिमंतु जा गुरुअं ॥
जंबूदीव पमाणय, चउपल्ल परूवणाइ इमं ॥ ७५ ॥
पल्लाण वठिअ सिला—ग पडिसिलागा महा
सिलागक्खा ॥ जोयण सहसो गाढा, सवेइ अंता
ससिह नरिआ ॥ ७६ ॥

तो दीवु दहिसु इक्कि, क सरिसवं खिविअ निठिए

पढमे ॥ पढमं वतदंतंचित्र्, पुण नरिए तम्मि तह
खीणे ॥ ७७ ॥

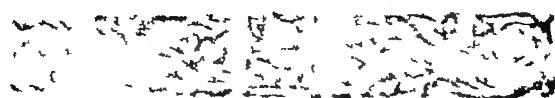
खिप्पइ सिलाग पल्ले, गु सरिसवो इय सिलाग खि-
वणेणं ॥ पुन्नो बीउं अ तउं, पुव्वंपिव तम्मि उद्ध-
रिए ॥ ७८ ॥

खीणे सिलागि तइए, एवं पढमेहि बीअयं नरसु ॥
तेहिअ तइअं तेहिअ, तुरिअंजा किरफुडा चउरो
॥ ७९ ॥

पढमति पल्लुद्धरिआ, दीवुदही पल्ल चउ सरिस-
वाय ॥ सव्वोवि एस रासी, रूवूणो परमसंखिज्जं ॥८०॥
रूव जुअंतु परित्ता, ऽसंखं लहु अस्सरासि अप्नासे ॥
जुत्ता संखिज्जं लहु, आवलिआ समय परिमाणं ॥८१॥
बि ति चउ पंचम गुणणे, कम्मा सग संख पढम चउ
सत्त ॥ णंता ते रूवजुआ, मज्जारूवूण गुरुपच्छा ॥८२॥
इय सुत्तुत्तं अन्ने, वग्गिअ मिक्कसि चउब्भय मसंखं ॥
होइ असंखासंखं, लहु रूवजुअं तु तं मज्जं ॥ ८३ ॥
रूवूण माइमं गुरु, तिवग्गिउं तच्छिमे दसक्खेवे ॥
•गासपएसा, धम्माधम्मेग जिअ देसा ॥ ८४ ॥

ठिइबंधज्झवसाया, अणुनागा जोग छेअ पलिनागा ॥
ज्ञएहय समाण समया, पत्तेअ निगोअए खिवसु॥७५॥
पुण तंमि तिवग्गिअए, परित्तणंत लहु तस्स रासीणं
॥ अप्नासे लहुजुत्ता, अणंतं अप्नव जिअमाणं ॥७६॥
तव्वग्गे पुण जायइ, णंताणंत लहु तंच तिरकुत्तो ॥
वग्गसु तहवि न तं हो, इ णंत खेवे खिवसु छ इमे
॥ ७७ ॥
सिद्धा निगोअजीवा, वणस्सई काल पुग्गला चेव ॥
सव्व मलोग नहं पुण, तिवग्गिउं केवल ज्ञगंमि ॥७७॥
खित्ते णंताणंतं. हवइ जिठंतु ववहरइ मज्झं ॥ इय
सुहमछ विआरो, लिहिउं देविंद सूरीहिं ॥ ७ए ॥

॥ इति षम्हशीतिकारव्य चतुर्थकर्मग्रंथः
समाप्तः ॥

ॐ परमगुरुभ्यो नमः

॥ शतकनामा पंचम कर्मग्रंथ प्रारभ्यते ॥

नमिअ जिणं धुवबंधो–दय सत्ता घाइ पुन्न परि-
अत्ता । सेअर चउह विवागा, वुच्छं बंधविह
सामीअ ॥ १ ॥

तिहां प्रथमद्वारे सुडतालीश ध्रुवबंधिनी प्रकृति कहे छे

वण्ण चउ तेअ कम्मा–गुरुलहु निमिणो वघाय भय
कुच्छा । मिच्छ कसाया वरणा, विग्घं धुवबंधि
सगचत्ता ॥ २ ॥

हवे अध्रुवबंधिनी प्रकृति कहेछे.

तणु वंगा गिअ संघय–ण जाइ गइ खगइ पुव्वि
जिणुसासं । उज्जो आयव परघा, तसवीसा गोअ
वेयणियं ॥ ३ ॥

हासाइ जुअल दुग वे–अ आउ तेउत्तरी अधुवबंधो।
भंगा अणाइ साई, अणंत संतुत्तरा चउरो ॥ ४ ॥
पढम चिअ धुव उदइसु, धुवबंधिसु तइअ वज्ज

नंग तिगं । मिछम्मि तिन्निनंगा, डुहावि अधुवा तुरिअ नंगा ॥ ५ ॥

हवे सत्तावीश ध्रुवोदयी प्रकृति कहेछे.

निमिण थिर अथिर अगुरुअ, सुह असुहं तेअ कम्म चउवन्ना । नाणंतराय दंसण, मिछं धुव उदय सगवीसा ॥ ६ ॥

हवे एनी विपरीत अध्रुवोदयी प्रकृति कहेछे.

थिर सुन अर विणु अस्कुव, बंधीमिछ विणु मोह धुवबंधी । निद्दोवघाय मीसं, सम्मं पण नवइ अधुवुदया ॥ ७ ॥

हवे ध्रुवसत्ता प्रकृति कहेछे.

तस वन्नवीस सग ते–अ कम्म धुवबंधि सेस वेय तिगं। आगिइ तिग वेअणिअं, डुजुअल सग उरल सास चउ ॥ ८ ॥

खगइ तिरिडुग नीअं, धुवसत्ता (॥ अथा ध्रुवसत्त निरूप्यंते ॥) सम्म मीसमणुअदुगं ॥ विउव्विका जिणाउ, हारस गुच्चा अधुवसत्ता ॥ ए ॥

हवे गुणठाणानी अपेक्षाये प्रकृतिनी सत्तानुं ध्रुवाध्रुवपणुं विचारे ठे.

पढम तिगुणेसु मिछं, निअमा अजयाइ अठगे जजं। सासाणे खलु सम्मं, सत्तं मिछाइ दसगेवा ॥ १० ॥

सासण मीसेसु धुवं, मीसं मिछाइ नवसु जयणाए। आइ डुग अण नियमा, जइआ मीसाइ नव गम्मि ॥ ११ ॥

हवे आहारक सतकनी सत्ता कहे ठे.

आहार सत्तगं वा. सव्व गुणे वि ति गुणे विणा तिठं। नो जय संते मिछो. अंतमुहुत्तं जवे तिछे ॥ १२ ॥

॥ अथ सर्व तथा देश घातिन्यः प्रकृतयः ॥

केवल जुअलावरणा. पण निद्दा वारसाइम कसाया। मिछंति सव्व घाइ. चउ नाण ति दंसणावरणा ॥ १३ ॥

संजलण नोकसाया, विग्घं इअ देस घाइअ (अथ अघातिन्यः प्रकृतयः) अघाइ । प-त्तेअ तणुघाऊ, तस वीसा गोअ डुग वन्ना ॥ १४ ॥

॥अथ पुण्य प्रकृतयः॥

सुर नर तिगुच्च सायं, तसदस तणु वंग वइर चउरंसं । परघासग तिरि आऊ, वन्न चउ पणिंदि सुभखगइ ॥ १५ ॥

॥ अथ पाप प्रकृतयः ॥

बायाल पुन्न पगइ, अपढम संठाण खगइ संघयणा । तिरिडुग असाय नीउ–वघाय इग विगल निरय तिगं ॥ १६ ॥

थावर दस वन्न चउ–क्क घाय पणयाल स-हिअ बासीइ । पाव पयडित्ति दोसुवि, वन्ना इगहा सुहा असुहा ॥ १७ ॥

हवे अपरावर्त्तमान प्रकृतिउ कहे छे.

नाम धुवबंधि नवगं, दंसण पण नाण विग्घ परघायं । भय कुच्छ मिच्छ सासं, जिणगुणतीसा अपरियत्ता ॥ १८ ॥

हवे परावर्त्तमान प्रकृतिउ कहे छे.

तणु अठ वेअ दुजुअल, कसाय उज्जोअ गोयदुग निद्दा । तस वीसाउ परित्ता, खित्त-विवागाऽणुपुव्वीउ ॥ १९ ॥

हवे जीवविपाकी प्रकृति कहे छे.

घण घाइ दुगोअ जिणा, तसिअर तिग सुभग दुभगचउ सासं । जाइ तिग जिअ-विवागा, आउ चउरो भवविवागा ॥ २० ॥

हवे पुद्गलविपाकी प्रकृति कहे छे.

नाम धुवोदय चउ तणु-वघाय साहारणियर उज्जोअतिगं । पुग्गलविवागि बंधो, पयइ ठिइ रस पएसत्ति ॥ २१ ॥

मूल पयमीण अरू स–त्त ठेग बंधेसु तिन्नि भूगारा। अप्पतरा तिअ चउरो, अवठिआ नहु अवत्तवो ॥ २२ ॥

हवे भूयस्कारादिक बंधनां लक्षण कहे छे.

एगादहिगे भूर्ज, एगाई ऊण गम्मि अप्पतरो। तम्मत्तो अवठियर्ज, पढमे समए अवत्तव्वो ॥ २३ ॥

ए रीते उत्तर प्रकृतिना बंध सामान्ये कह्या हवे विशेषे कहे छे.

नव छ चऊदंसे डुडु, ति डु मोहे डु इगवीसं सत्तरस। तेरस नव पण चउ तिडु, इक्को नव अठ दस डुन्नि ॥ २४ ॥

हवे नामकर्मने विषे भूयस्कारादिक कहेवाने अर्थे प्रथम बंधस्थानक कहे छे.

ति पण छ अठ नवहिया, वीसा तीसे गतीस इग नामे। छस्सग अठ तिबंधा, सेसेसु ठाणमिक्किकं ॥ २५ ॥

हवे मूल प्रकृति तथा उत्तर प्रकृतिनो स्थितिबंध स्वामित्व द्वारे करी सविस्तर पणे कहे छे.

वीसयर कोमि कोमी, नामे गोएय सत्तरी मोहे । तीसयर चउसु उदही, निरय सुराउंमि तित्तीसा ॥ २६ ॥

हवे मूल प्रकृतिनो जघन्य स्थितिबंध कहे छे.

मुत्तुं अकसाय ठिइ, बार मुहुत्ता जहन्न वेयणिए । अठ ठ नाम गोए–सु सेसएसु मुहुत्तं तो ॥ २७ ॥

विग्घा वरण असाए, तीसं अठार सुहुम विगल तिगे । पढमा गिइ संघयणे, दस डुसु चरिमेसु डुग वुड्ढी ॥ २८ ॥

चालीस कसाएसु, मिउ लहु निद्धुण्ह सुरहि सिय महुरे । दस दोसड्ढ समहिया, तेहालिद्दं बिलाईणं ॥ २९ ॥

दस सुह विहगइ उच्चे, सुरडुग थिरछक्क पुरिस

रइ हासे । मिछे सत्तरि मणु डुग, इछी साएसु पन्नरस ॥ ३० ॥

नय कुछ अरइ सोए, विउव्वि तिरि उरल निरयडुग नीए । तेअपण अथिरछक्के, तस-चउ थावर इग पणिंदि ॥ ३१ ॥

नपु कुखगइ सासचउ, गुरु कक्रू रुक्क सीय डुग्गंधे । वीसं कोमा कोमी, एवइआ बाह वास सया ॥ ३२ ॥

गुरु कोमि कोमि अंतो, तिछाहाराण भिन्नमुह बाहा । (अथ जघन्य स्थितिबंध) लहु ठिइ संख गुणूणा, नर तिरियाणाउ पल्लतिगं॥३३॥

हवे लाघवे आयुबंध एकेंद्रियादिकनो कहे छे.

इग विगल पुव्व कोमी, पलियाऽसंखं सआउ चउ अमणा । निरुवक्कमाण छ मासो, अबाह सेसाण नवंतंसो ॥ ३४ ॥

हवे उत्तर प्रकृतिनो जघन्य स्थितिबंध कहे छे.

लहु ठिइ बंधो संजलण, लोह पण विग्घ नाण दंसेसु । भिन्न मुहुत्तंते अठ, जसुच्चे बारसय साए ॥ ३५ ॥

दो इग मासो पक्को, संजलण तिगे पुमठ वरिसाणि । सेसाणु क्कोसाउ, मिछत्त ठिइए जलडं ॥ ३६ ॥

अय मुक्कोसो गिंदिसु, पलियाऽसंखंस हीण लहु बंधो ॥ कमसो पणवीसाए, पन्ना सय सहस संगुणिउ ॥ ३७ ॥

हवे विकलेंद्रिय तथा असन्नीआ पंचेंद्रियनो जघन्य स्थितिबंध कहे छे.

विगल असन्निसु जिठो, कणिठउ पल्लऽसंख भागुणो । सुर निरयाउ समादस, सहस्स सेसाउ खुड्ड भवं ॥ ३८ ॥

रइ हासे । मिछे सत्तरि मणु डुग, इत्थी साएसु पन्नरस ॥ ३० ॥

भय कुछ अरइ सोए, विउव्वि तिरि उरल निरयडुग नीए । तेअपण अथिरछक्के, तस-चउ थावर इग पणिंदि ॥ ३१ ॥

नपु कुखगइ सासचउ, गुरु कक्खरू रुक्ख सीय डुग्गंधे । वीसं कोमा कोमी, एवइआ बाह वास सया ॥ ३२ ॥

गुरु कोमि कोमि अंतो, तिछाहाराण भिन्नमुह बाहा । (अथ जघन्य स्थितिबंध) लहु ठिइ संख गुणूणा, नर तिरियाणाउ पल्लतिगं॥३३॥

हवे लाघवे आयुबंध एकेंडियादिकनो कहे छे.

विगल पुव्व कोमी, पलियाऽसंखं सआउ अमणा । निरुवक्कमाण छ मासो, अबाह ... ॥ ३४ ॥

हवे उत्तर प्रकृतिनो जघन्य स्थितिबंध कहे छे.

लहु ठिइ बंधो संजलण, लोह पण विग्घ
नाण दंसेसु । भिन्न मुहुत्तंते अठ, जसुच्चे
बारसय साए ॥ ३५ ॥

दो इग मासो पक्खो, संजलण तिगे पुमठ
वरिसाणि । सेसाणु क्कोसाउ, मिछत्त ठिइए
जलद्धं ॥ ३६ ॥

अय मुक्कोसो गिंदिसु, पलियाऽसंखंस हीण
लहु बंधो ॥ कमसो पणवीसाए, पन्ना सय
सहस संगुणिउ ॥ ३७ ॥

हवे विकलेंद्रिय तथा असन्नीआ पंचेंद्रियनो
जघन्य स्थितिबंध कहे छे.

विगल असन्निसु जिठो. कणिठउ पल्लऽसंख
भागुणो । सुर निरयाउ समादस. सहस्स
सेसाउ खुड्ड भवं ॥ ३८ ॥

रइ हासे । मिछे सत्तरि मणु डुग, इत्थी साएसु पन्नरस ॥ ३० ॥

भय कुछ अरइ सोए, विउव्वि तिरि उरल निरयडुग नीए । तेअपण अथिरछक्के, तस-चउ थावर इग पणिंदि ॥ ३१ ॥

नपु कुखगइ सासचउ, गुरु कक्कड रुक्ख सीय डुग्गंधे । वीसं कोमा कोमी, एवइआ वाह वास सया ॥ ३२ ॥

गुरु कोमि कोमि अंतो, तित्ताहाराण भिन्नमुह बाहा । (अथ जघन्य स्थितिबंध) लहु ठिइ संख गुणूणा, नर तिरियाणाउ पल्लतिगं॥३३॥

हवे लाघवे आयुबंध एकेंद्रियादिकनो कहे छे.

इग विगल पुव्व कोमी, पलियाऽसंखं सआउ चउ अमणा । निरुवक्कमाण छ मासो, अबाह सेसाण नवंतसो ॥ ३४ ॥

हवे उत्तर प्रकृतिनो जघन्य स्थितिबंध कहे छे.

लहु ठिइ बंधो संजलण, लोह पण विग्घ
नाण दंसेसु । भिन्न मुहुत्तंते अठ, जसुच्चे
बारसय साए ॥ ३५ ॥

दो इग मासो पक्खो, संजलण तिगे पुमठ
वरिसाणि । सेसाणु क्कोसाउ, मिछत्त ठिइए
जलद्धं ॥ ३६ ॥

अय मुक्कोसो गिंदिसु, पलियाऽसंखंस हीण
लहु बंधो ॥ कमसो पणवीसाए, पन्ना सय
सहस संगुणिउ ॥ ३७ ॥

हवे विकलेंद्रिय तथा असन्नीआ पंचेंद्रियनो
जघन्य स्थितिबंध कहे छे.

विगल असन्निसु जिठो, कणिठउ पल्लऽसंख
भागुणो । सुर निरयाउ समादस. सहस्स
सेसाउ खुड्ड भवं ॥ ३८ ॥

हवे सर्व प्रकृतिना जघन्य स्थितिबंधे जघन्य
अबाधाकाल कहे छे.

सवाणवि लहु बंधे, भिन्न मुहु अबाह आउ
जिठेवि । केइ सुराउ सम जिण, मंत मुहु
बिंति आहारं ॥ ३ए ॥

हवे क्षुल्लकभवनुं मान कहीए छीए.

सत्तरस समहिआकिर, इगाणुपाणंमि हुंति
खुड्डु भवा । सगतीस सय तिहुत्तर, पाणू पुण
इग मुहुत्तंमि ॥ ४० ॥

पण सठि सहस पण सय, छत्तीसा इग मुहुत्त
खुड्ड भवा । आवलियाणं दोसय, छप्पन्ना
एग खुड्ड भवे ॥ ४१ ॥

हवे उत्तर प्रकृति आश्रयीने उत्कृष्ट स्थितिबंधना
स्वामि कहे छे.

अविरय सम्मो तिछं, आहार दुगा मराउ
अपमत्तो । मिछादिठी बंधइ, जिठ ठिइ सेस
पयमीणं ॥ ४२ ॥

एम गुणस्थानके स्वामित्व कहीने हवे जीव
भेदे कहे छे.

विगल सुहुमाउग तिगं, तिरिमणुया सुर विउव्वि निरयडुगं । एगिंदि थावरा यव, आई-साणा सुरुक्कोसं ॥ ४३ ॥

तिरि उरल दुगुजोअं, छिवट्ठ सुर निरय सेस चउगइआ ॥ अथ जघन्य स्थितिबंध स्वामी-नाह ॥ आहार जिणमपुवो, नियट्टि संजलण पुरिस लहू ॥ ४४ ॥

साय जसुच्चा वरणा, विग्घं सुहुमो विउव्वि छ असन्नि । सन्नीवि आउ बायर, पज्जे गिंदीउ सेसाणं ॥ ४५ ॥

हवे उत्कृष्टादि स्थितिबंधने विषेज चार भांगा
स्थितिबंधना कहे छे.

उक्कोस जहन्नीयर. भंगासाइ अणाइ धुव अधुवा । चउहा सग अजहन्ना, सेस तिगे आउ चउसु दुहा ॥ ४६ ॥

हवे ते चारनांगा उत्तर प्रकृतिने विषे विचारे छे.

चउ नेउं अजहन्नो, संजलणा वरण नवग विग्घाणं । सेस तिगिसाइ अधुवो, तह चउहा सेस पयमीणं ॥ ४७ ॥

हवे गुणगणा आश्रयीने जघन्य तथा उत्कृष्ट स्थितिबंध विचारे छे.

साणाइ अपुव्वंतो, अयरंतो कोमि कोमिउ नहिगो । बंधो नहु हीणोनय, मिछे नविग्यर सन्निंमि ॥ ४८ ॥

हवे एकेंद्रियादिकने विषे हीनाधिक स्थितिबंधनुं अल्प बहुत्व कहे छे.

जइ लहु बंधो बायर, पज्ज असंख गुण सुहुम पज्जहिगो । एसि अपज्जाण लहू, सुहुमेअर अपज्ज पज्ज गुरु ॥ ४९ ॥

लहु बिअ पज्ज अपज्जो, अपज्जि अर बिअ गुरु अहिगो एवं । ति चउ असन्निसु नवरं, संखगुणा बिअ अमणपज्जे ॥ ५० ॥

तो जइ जिठो वंधो, संखगुणो देस विरय हस्सिअरो । सम्म चउ सन्नि चउरो, ठिइ वंधाऽणु कम संखगुणा ॥ ५१ ॥

सवाणवि जिठ ठिइ, असुहा जं साइ संकिलेसेणं । इअरा विसोहिउ पुण, मुत्तं नर अमर तिरि आउ ॥ ५२ ॥

हवे योगस्थानकना स्वामी कहे ठे.

सुहुम निगोआइ खण, प्पजोग वायरप विगल असण मणा । अपज्ज लहु पढम दु गुरु, पजहस्सिअरो असंख गुणो ॥ ५३ ॥

असमत्त तमुक्कोसो. पज्ज जहन्निअर एव ठिइ ठाणा । अपजेयर संखगुणा. परमऽ पज विए असंख गुणा ॥ ५४ ॥

हवे जेटली अपर्याप्तावस्थाये योग वृद्धि होय ने कहे ठे.

पइखिण मसंखगुण विरि–य अपज्ज ठिइ

असंख लोग समा । अज्झवसाया अहिया, सत्तसु आउसु असंखगुणा ॥ ५५ ॥

॥ अथोत्कृष्ट स्थित्यंतर बंधमाह ॥

तिरि निरय ति जोयाणं, नरभवजुअ सचउ पल्ल तेसठं । थावर चउ इग विगला-यवेसु पणसीइ सयमयरा ॥ ५६ ॥

अपढम संघयणा गिइ, खगई अण मिछ दुभग थीण तिगं । निअ नपु इत्थि दुतीसं, पणिंदि सुअबंध ठिइ परमा ॥ ५७ ॥

हवे एकतालीश प्रकृतिनो अबंधकाल पूरवानो उपाय कहे छे.

विजयाइसु गेविज्जे, तमाइ दहिसय दुतीस तेसठं । पणसीइ ॥ अथ त्रिसप्ततीनामा ध्रुव-बंधिनी नामुत्कृष्टसंततबंधमाह ॥ सययबंधो, पल्लतिगं सुरविउव्वि दुगे ॥ ५८ ॥

समया दसंख कालं, तिरि दुग नीएसु आउ

अंतमुहू । उरलि असंख परद्दा, साय ठिइ पुव्व कोमूणा ॥ ५९ ॥

जलहि सयं पणसीयं, परघुस्सासे पणिंदि तस चउगे । बत्तीसं सुहु विहगइ, पुम सुन्न-गातिगुच्च चउरंसे ॥ ६० ॥

असुहखगइ जाइ आगिइ, संघयणाहार नि-रयजोय दुगं । थिर सुन्न जस थावर दस, नपु इत्थी दुजुअल मसायं ॥ ६१ ॥

समया दंत मुहुत्तं, मणु दुग जिण वइर उर-लुवंगेसु । तित्तीसयरा परमो, अंत मुहूलहुवि आउ जिणा ॥ ६२ ॥ इति स्थितिबंधः ॥

तिव्वो असुह सुहाणं, संकेस विसोहिउ विवज्जयउ । मंदरसो गिरि महिरय, जलरेहा सरिस कसाएहिं ॥ ६३ ॥

चउ ठाणाई असुहो, सुहन्नहा विग्घ देस

आवरणा । पुम संजलणिग दु ति चउ,
ठाण रसा सेस दुगमाई ॥ ६४ ॥

हवे शुजाशुज रसनुं स्वरूप कहे छे.

निंबु इच्छुरसो सहजो, दु ति चउ जाग कढि
इक्क जागं तो । इग ठाणाई असुहो,
असुहाण सुहो सुहाणं तु ॥ ६५ ॥

हवे उत्कृष्ट रसबंधना स्वामी देखाके छे.

तिव्व मिग थावरायव, सुर मिच्छा विगल
सुहुम निरय तिगं । तिरि मणु आउ तिरि
नरा, तिरि दुग छेवठ सुर निरया ॥ ६६ ॥
विउवि सुरा हारग डुग, सुखगइ वन्न चउ
तेय जिण सायं । सम चउ परघा तसदस,
पणिंदि सासुच्च खव गाउ ॥ ६७ ॥
तमतमगा उज्जोयं, सम्मसुरा मणुय उरल
डुग वइरं । अपमत्तो अमराउ, चउ गइ
मिछाउ सेसाणं ॥ ६८ ॥

हवे जघन्य रसबंधना स्वामी कहे छे.

थीण तिगं अण मिछं, मंद रसं संजमुम्मुहो मिछो । बिय तिय कसाय अविरय, देस पमत्तो अरइ सोए ॥ ६ए ॥

अपमाइ हारग दुगं, दुनिद्द असुवन्न हास रइ कुछा । नयमुवघाय मपुव्वो, अनियट्टी पुरिस संजलणे ॥ ७० ॥

विग्घा वरणे सुहुमो, मणुतिरिआ सुहुम विगल तिगआउ । वेउव्वि छक्क ममरा, निरया उज्जोय उरल दुगं ॥ ७१ ॥

तिरि दुग नियं तमतमा. जिण मविरय निरय विणिग थावरयं । आसुहु मायव सम्मो-व सायथिर सुद जसा सियरा ॥ ७२ ॥

तस वन्न तेअ चउ मणु. खगइ दुग पणिंदि सास परघुच्चं ।संघयणा गिइ नपु थी. सुनगि अरति मिछ चउ गइआ ॥ ७३ ॥

चउ तेअ वन्न वेअणि, अनाम णुक्कोस सेस धुवबंधी । घाईणं अजहन्नो, गोएदुविहो इमो चउहा ॥ ७४ ॥

सेसंमि दुहा ॥ (अनुन्नाग बंधो सम्मत्तो)

(अथ प्रदेशबंधे आदावौदारिकादिवर्गणा-माह) ॥ इग दुग, णुगाइ जा अन्नवणंत गुणि आणू । खंधा उरलो चि अव-ग्गणाउ तह अगहणं तिरिया ॥ ७५ ॥

एमेव विउवाहा-र तेअ न्नासाणु पाण मण कम्मे । सुहुमा कमावगाहो, ऊणूणंगुल असंखंसो ॥ ७६ ॥

इक्कि हिया सिद्धा-णंतंसो अंतरेसु अग्ग-हणा । सव्वड जहन्नुचिया, नियणंतंसाहिआ जिघा॥ ७७ ॥

हवे जेवा कर्मदलिक जीव ग्रहण करे छे ते कहे छे.

अंतिम चउ फास दुगं-ध पंच वन्न रस कम्म

खंध दलं । सव्व जियणंत गुणरस. अणुजुत्त मणंतय पएसं ॥ ७८ ॥

हवे कर्म दलनुं अवगाहना क्षेत्र कहे छे.

एग पएसो गाढं, निअ सव्व पएसउ गहेइ जिउ । थोवो आउ तदंसो, नामे गोए समो अहिउ ॥ ७९ ॥

विग्घावरणे मोहे, सव्वोवरि वेअणीइ जेणप्पे । तस्स फुडत्तं न हवइ. ठिई विसेसेण सेसाणं ॥ ८० ॥

निअ जाइ लद्ध दलिआ. णंतंसो होइ सव्वघाईणं । बज्झंतीण विभज्जइ. सेसं सेसाण पइ समयं ॥ ८१ ॥

अथ भागलब्ध दलिकगुण श्रेणी रचन-यंत्र लिख्यते.

सम्म दर सव्व विरई. उअणा विसंजोअ दंस खवगेअ । मोहसम संत खवगे. खीण सजोगीअर गुण सेढी ॥ ८२ ॥

हवे गुणश्रेणीनुं स्वरूप कहे छे.

गुणसेढी दल रयणा, णुसमय मुदया दसंख गुणणाए । एअगुणा पुण कमसो, असंख गुण निज्जरा जीवा ॥ ८३ ॥

एम गुणविशुद्धिये निर्ज्जरा वधे ते जाणी गुणठाणानो अंतरकाळ कहे छे.

पलिआ संखं समुहू, सासण इअर गुण अंतरं हस्सं । गुरु मिछि बे छसठी, इयर गुणे पुग्गलद्धंतो ॥ ८४ ॥

हवे पल्योपमनुं स्वरुप कहे छे.

उद्धार अद्ध खित्तं, पलिय तिहा समय वास- सय समए । केसव हारो दीवो, दहि आउ तसाय परिमाणं ॥ ८५ ॥

हवे पुद्गल परावर्त्तना आठ नेदनुं स्वरुप त्रणगाथायें करी कहे छे.

दव्वे खित्ते काले, नावे चउह डह बायरो

सुहुमो । होइ अणंतुस्सप्पिणि, परिमाणो पुग्गल परट्टो ॥ ८६ ॥

हवे प्रथम द्रव्यथी बादर तथा सूक्ष्म पुद्गल परावर्त्तनुं स्वरूप कहे छे.

उरलाइ सत्त गेणं, एग जिउ मुअइ फुसिय सव्व अणू । जित्तिअ कालि स थूलो, दव्वे सुहुमो सगऽन्नयरा ॥ ८७ ॥

हवे बादर तथा सूक्ष्म क्षेत्रादिक त्रण पुद्गल परावर्त्तनुं स्वरूप कहे छे.

लोग पएसो सप्पिणि, समया अणुभाग बंध ठाणाय । जह तह कम मरणेणं, पुठा खित्ताइ थूलियरा ॥ ८८ ॥

॥ अथोत्कृष्ट जघन्य प्रदेश बंध स्वरूप माह. ॥

अप्पयर पयडि बंधी. उक्कड जोगीअ सन्नि पज्जत्तो । कुणइ पए सुक्कोसं. जहन्नयं तस्स वच्चासे ॥ ८९ ॥

मिछ अजय चउ आउ, बि ति गुण विणु मोहि सत्त मिछाइ ॥ छण्हं सतरस सुहुमो, अजया देसा बि ति कसाए ॥ ९० ॥

पण अनिअट्टी सुखगइ, नराउ सुर सुभग तिग विउवि दुगं । समचउरंस मसायं, वइरं मिछेव सम्मोवा ॥ ९१ ॥

निद्दा पयला दु जुअल, भयकुछा तिछ संमगो सुजई । आहार दुगं सेसा, उक्कोस पएसगा मिछो ॥ ९२ ॥

अथ जघन्य प्रदेशबंधस्वामीनाह.

सुमुणी दुन्नि असन्नी, नरय तिग सुराउ सुर विउवि दुगं । सम्मो जिणो जहन्नं, सुहुम निगो आइखणि सेसा ॥ ९३ ॥

हवे प्रदेश बंधने विषे सादि अनाद्यादिक भांगा विचारे छे.

दंसण छग भय कुछा, बि ति तुरिअ कसाय

विग्घ नाणाणं । मूल ठिइऽणुक्कोसो, चउद्द उवसा
संति सव्वहं ॥ ए४ ॥

हवे योग स्थानकनी संख्या कहे छे.

सेढि असंखिजंसे, जोगठाणाणि पयडि ठिइ
भेआ । ठिइ बंधज्झवसाया, अणुभाग ठाण
असंखगुणा ॥ ए५ ॥

तत्तो कम्म पएसा, अनंत गुणिया तओ रसच्छेया
जोगा पयडि पएसं, ठिइ अणुभाग
कसायाओ ॥ ए६ ॥

चउदस रज्जू लोगो, बुद्धिकओ सत्त रज्जु माण
घणो । तद्दीहेग पएसा, सेढी पयरो अ
तव्वग्गो ॥ ए७ ॥

हवे उपशम श्रेणीनुं स्वरूप अनुक्रमे कहे छे.

अण दंस नपुंसि त्थी, वेअ छक्कं च पुरिस
वेअं च ॥ दो दो एगं तरिए, सरिसे सरिसं
उवसमेइ ॥ ए८ ॥

हवे क्षपक श्रेणीनो विधि कहे छे.

अणमिछ मीस सम्मं, तिआउ इग विगल थीण तिगुजोअं । तिरि निरय थावर दुगं, साहारायव अट नपुंसि छी ॥ ९९ ॥
छग पुम संजलणा दो, निद्दा विग्घावरण खए नाणी । देविंदसूरी लिहिअं, सयगमिणं आय सरणठा ॥ १०० ॥

शतकनामा पंचम कर्मग्रंथ सम्पूर्ण.

ॐ परमगुरुभ्यः नमः

॥ श्री चंद्रमहत्तराचार्य प्रणीत सप्ततिका नामा षष्ठः कर्मग्रंथः समारभ्यते ॥

सिद्ध पएहिं महत्थं. बंधोदय संत पयडि ठाणाणं। वुच्छं सुण संखेवं. नीसंदं दिठि वायस्स ॥ १ ॥

कइ बंधंतो वेअइ. कइ कइ वा संत पयडि ठाणाणि। मूलुत्तर पगइसु. भंग विगप्पा मुणेअव्वा ॥ २ ॥

हवे मूल आठ कर्मनो बंध उदय सत्ता स्थानकनो परस्पर संबंध कहे छे.

अठ विह सत्त छव्वं.—धगेसु अठेव उदय संतंसा। एग विहे ति विगप्पा. एग विगप्पा अबंधंमि ॥ ३ ॥

हवे ए सातसंग चौद जीवस्थानके कही देखाडे छे.

सत्तठ बंध अठुद.—यसंत तेरस सुजीव ठा-

णेसु । एगंमि पंच ज्ञंगा, दो ज्ञंगा हुंति केव-
लिणो ॥ ४ ॥

हवे एहिज चौदज्ञांगा गुणठाणे विवरीने कहे छे.

अठसु एग विगप्पो, छस्सु विगुण सन्निएसु
छु विगप्पा । पत्तेयं पत्तेयं, बंधोदय संत
कम्माणं ॥ ५ ॥

हवे आठ कर्मनी उत्तर प्रकृति कहे छे.

पंच नव छुन्नि अठा–वीसा चउरो तहेव
बायाला । छुन्निय पंच य ज्ञणिया, पयडीउं
आणुपुव्वीए ॥ ६ ॥

हवे उत्तर प्रकृतिनो बंध उदय अने सत्तानो
संवेध कहे छे.

बंधोदय संतंसा, नाणावरणं तराइए पंच ।
बंधो चरमे वि उदय, संतंसा हुंति पंचेव ॥७॥

हवे दर्शनावरणी कर्मने विषे उत्तर प्रकृति आश्रयी
बंधादिक स्थानक प्ररुपवाने गाथा कहे छे.

बंधस्सय संतस्सय, पगइठाणाइ तिन्नि तु-

ज्ञाई । उदय ठाणाइ दुवे, चउ पणग दंस-
णावरणे ॥ ८ ॥

हवे ए दर्शनावरणीयना बंध स्थानकादिकनो
संवेध गुणठाणे कहे छे.

बीयावरणे नव बं-धएसु चउ पंच उदय नव
संता । छच्चउ बंधे चेवं, चउ बंधुदए छ
लंसाय ॥ ९ ॥
उवरय बंधे चउपण. नवंस चउरुदय छच्च-
उरसंता । वेयणियाउ य गोए. विभज्ज मोहं
परं वुछं ॥ १० ॥

हवे ए त्रण कर्मना भांगा गाथाए करी कहे छे.
गोअम्मि सत्त भंगा. अठय भंगा हवंति
वेयणिए । पण नव नव पण भंगा. आउ
चउक्केवि कमसोउ ॥ ११ ॥

हवे मोहनीय कर्मना बंधादिक स्थानक कहे छे.
बावीस इक्कवीसा. सत्तरसं तेरसे व नव

चउ तिग डुगचं इक्कं, बंध ठाणाणि मोहस्स ॥ १२ ॥

हवे मोहनीय कर्मनां नव उदय स्थानक कहे छे.

एगं च दोव चउरो, एत्तो एगाहिआ दसुक्कोसा । उंहेण मोहणिज्जे, उदए ठाणाणि नव हुंति ॥ १३ ॥

हवे मोहनीय कर्मना पंदर सत्तानां स्थानक कहे छे.

अठय सत्तय छ चउ, तिग डुग एगाहिआ अवे वीसा । तेरस बारिक्कारस, इत्तो पंचाइ एगूणा ॥ १४ ॥

संतस्स पयडिठाणा–णि ताणि मोहस्स हुंति पन्नरस । बंधोदय संते पुण, भंग विगप्पे बहू जाण ॥ १५ ॥

छ ब्बावीसे चउ इग, वीसे सत्तरस तेरसे दोदो । नवबंधगे वि डुणिउं, इक्किक्क अउ परं भंगा ॥ १६ ॥

हवे एज बंधस्थानकमां कयां कयां बंधस्थानके केटलां केटलां उदय स्थानक होय ते कहे छे.

दस बावीसे नव इग, वीसे सत्ताइ उदय कम्मंसा । गइ अ नव सत्तरसे, तेरं पंचाइ अठेव ॥ १७ ॥

हवे नव प्रकृतिने बंधे भांगा कहे छे.

चत्तारि आइ नव बं-धएसु उक्कोस सत्त मुदयंसा । पंच विह बंधगे पुण, उदओ दुण्हं मुणेअव्वो ॥ १८ ॥

हवे आगळ बंध स्थानके उदय स्थानक कहे छे.

इत्तो चउ बंधाइ, इक्किकुदया हवंति सव्वेवि । बंधो वरमेवि तहा, उदया भावे विवा हुज्जा ॥ १९ ॥

हवे दशादिक पश्चानुपूर्वीए एक पर्यंत उदय स्थानकने विषे केटला भांगा होय ते कहे छे.

एगग छक्किकारस, दस सत्त चउक्क इक्कगांचेव

एए चउवीस गया, बार डुगिक्कम्मि इक्कारा ॥ तथा मतांतरे, चउवीस डुगिक्क मिक्कारा॥२०॥

हवे एज नांगानी विशिष्टपणे संख्या अने तेना पदनी संख्या पोताने मते कहे छे.

नव तेसीइ सएहिं, उदय विगप्पेहि मोहिआ जीवा ॥ अउणुत्तरि सीआला, पयविंद सएहिं विन्नेआ ॥ २१ ॥ अथवा मतांतरेण नंग संख्या पदसंख्या माह ॥ नव पंचाण उसए, उदय विगप्पेहि मोहिआ जीवा । अउणत्तरि एगुत्तरि, पयविंद सएहिं विन्नेआ ॥ २२ ॥

हवे सत्ता स्थानक साथे संवेध कहे छे.

तिन्नेवय बावीसे, इगवीसे अठवीस सत्तरसे । छच्चेव तेर नव बं, धएसु पंचेव ठाणाणि॥२३॥ पंचविह चउविहेसु, छ छक्क सेसेसु जाण पंचेव। पत्तेअं पत्तेअं, चत्तारि अ बंधु वुछेए ॥ २४ ॥ दस नव पन्नर साई, बंधोदय संत पयडि

णाणि । जणिआणि मोह णिजे. इत्तो नामं परं वुत्तं ॥ ७५ ॥

हवे प्रथम नामकर्मनां बंधस्थान कहे छे.

तेवीस पन्नवीसा, छवीसा अठवीस गुणतीसा । तीसेगतीस मेगं. बंधठाणाणि नामस्स॥ ७६॥

हवे कया बंध स्थानके केटला भांगा सर्व संख्याये होय ते कहे छे.

चउ पणवीसा सोलस. नव बाणउइ सयाय अडयाला । एयालुत्तर छया—लसया इक्किक्कि बंध विही ॥ ॥ ७७ ॥

हवे नामकर्मनां बार उदय स्थानक कहे छे.

वीसिगवीसा चउवी.—स गाउ एगाहि चाय इगतीसा । उदयठाणाणि जवे. नव अठच हुंति नामस्स ॥ ७८ ॥

हवे कया उदय स्थानके केटला भांगा सर्वाले होय ते कहे छे.

इग बयालि कारस. तित्तीसा छस्सयाणि

तित्तीसा । बारस सत्तरससया, णहिगाणि बि पंच सीईहिं ॥ २९ ॥

अउणत्ती सिक्कारस, सयाणि हिय सतर पंच सठीहिं । इक्किक गंच वीसा, दहुदयंतेसु उदयविही ॥ ३० ॥

हवे नामकर्मनां सत्तानां स्थानक कहे छे.

ति डुनउई गुण नउई, अडसी छलसी असीइ गुणसीई । अठय छप्पन्नत्तरि, नव अठय नाम संताणि ॥ ३१ ॥

हवे संवेधनो अर्थ कहे छे.

अठय बारस बारस, बंधोदय संत पयमि गणाणि । उहेणाऽएसेणाय, जत्र जहा संन्नवं विन्नजे ॥ ३२ ॥

तिहां प्रथम सामान्यपणे बंध उदय अने सत्तानो संवेध कहे छे.

नव पण गोदयसंता, तेवीसे पणवीस छवीसे ।

अठ चउरछवीसे, नव सत्ति गुण तीस तीसम्मि ॥ ३३ ॥

एगेग मेगतीसे, एगे एगुदय अठ संतंमि । उवरय बंधो दस दस. वेयग संतंमि ठाणाणि ॥ ३४ ॥

तिविगप्प पगइ ठाणे-हिं जीव गुणसन्निएसु ठाणेसु । जंगा पउंजियवा, जठ जहा संजवो नवइ ॥ ३५ ॥

हवे चौद जीव स्थानक आश्रयीने ज्ञानावरणीय तथा अंतराय कर्मना जांगा कहे छे.

तेरससु जीव संखे-वएसु नाणंतराय तिविगप्पो । इक्कंमि ति छु विगप्पो. करणं पइ इञ अविगप्पो ॥ ३६ ॥

हवे दर्शनावरणीयना बंधोदय तथा सत्तापना जांगा चौद जीव स्थानकने विषे कहे छे.

तेर नव चउ पणगं. नव संते गम्मि नं

मिक्कारा । वेअणिअ आउ गोए, विनज मोहं परं वुडं ॥ ३७ ॥

हवे वेदनीय अने गोत्रकर्मना नांगा चौद जीवन्नेदे वहेंचवाने नाष्यनी गाथा कहे छे.

पजत्तग सन्निअरे, अठ चउक्कं च वेयणिय नंगा । सत्तय तिगं च गोए, पत्तेअं जीव गणेसु ॥ ३८ ॥

हवे ए चौद जीवन्नेदे आयुकर्मना नांगा प्ररूपवाने अर्थे नाष्यनी गाथा लखीये छीए.

पजत्ता पजत्तग, समणा पजत्त अमण सेसेसु । अठावीसं दसगं, नवगं पणगं च आउस्स ३९ ॥

हवे चौद जीवस्थानकनेविषे मोहनीय कर्मना बंध उदय अने सत्ताना स्थानकनो संवेध

विवरीने कहे छे.

अठसु पंचसु एगे, एग डुगं दसय मोह बंध

गए । तिग चउ नव उदय गए, तिग तिग पन्नरस संतंमि ॥ ४० ॥

हवे चौद जीवस्थानकनेविषे नामकर्मना बंध उदय अने सत्तानां स्थानक बे गाथाए करी कहे छे.

पण दुग पणगं पण चउ. पणगं पणगा हवंति तिन्निव । पण छप्पणगं छछ–प्पणगं अठ ठ दसगंति ॥ ४१ ॥

सत्तेव अपज्जत्ता. सामी सुहुमाय बायराचेव । विगलिंदि आउ तिन्निउ. तहय असन्नी अ सन्नीअ ॥ ४२ ॥

हवे ज्ञानकर्मना बंधोदय सत्तास्थानकना भांगा चौद गुणठाणा आश्री कहे छे.

नाणंतराय ति विहम. वि दससु दो हुंति दोसु ठाणेसु । मिछासाणे बीए. नव चउ पण नव य संतंसा ॥ ४३ ॥

मिस्साइ नियट्टीउ. छ चउपण नवय संत

मिछ्छारा । वेअणिअ आउ गोए, विजज मोहं परं वुछं ॥ ३७ ॥

हवे वेदनीय अने गोत्रकर्मना जांगा चौद जीवजेदे वहेंचवाने जाष्यनी गाथा कहे छे.

पजात्तग सन्निअरे, अठ चउक्कं च वेयणिय जंगा । सत्तय तिगं च गोए, पत्तेअं जीव ठाणेसु ॥ ३८ ॥

हवे ए चौद जीवजेदे आयुकर्मना जांगा प्ररूपवाने अर्थे जाष्यनी गाथा लखीये छीए.

पजात्ता पजात्तग, समणा पजात्त अमण सेसेसु । अठावीसं दसगं, नवगं पणगं च आउस्स ३९ ॥

हवे चौद जीवस्थानकनेविषे मोहनीय कर्मना बंध उदय अने सत्ताना स्थानकनो संवेध

विवरीने कहे छे.

अठसु पंचसु एगे, एग डुगं दसय मोह बंध

गए । तिग चउ नव उदय गए, तिग तिग पन्नरस संतंमि ॥ ४० ॥

हवे चौद जीवस्थानकनेविषे नामकर्मना बंध उदय अने सत्तानां स्थानक बे गाथाए करी कहे छे.

पण दुग पणगं पण चउ, पणगं पणगा हवंति तिन्नेव । पण छप्पणगं छच्छ–प्पणगं अठ ठ दसगंति ॥ ४१ ॥

सत्तेव अपज्जत्ता, सामी सुहुमाय बायराचेव । विगलिंदि आउ तिन्निउ, तहय असन्नी अ सन्नीअ ॥ ४२ ॥

हवे आठकर्मना बंधोदय सत्तास्थानकना जांगा चौद गुणठाणा आश्रयी कहे छे.

नाणंतराय ति विहम, वि दससु दो हुंति दोसु ठाणेसु । मिच्छासाणे बीए, नव चउ पण नव य संतंसा ॥ ४३ ॥

मिस्साइ नियट्टीउ, छ चउपण नवय संत

कम्मंसा । चउ बंधतिगे चउ पण, नवंस दुसु जुअल छस्संता ॥ ४४ ॥

उवसंते चउपण नव, खीणे चउ रुदय छच्च चउसत्ता । वेअणिअ आउ गोए, विनज्ज मोहं परं वुछं ॥ ४५ ॥

तिहां वेदनीय अने गोत्र कर्मना नांगा जाणवाने नाष्यनी गाथा कहे छे.

चउ छस्सु डन्नि सत्तसु, एगे चउ गुणिसु वेअणि अ नंगा । गोए पण चउ दो तिसु, एगऽठसु डन्नि इक्कंमि ॥ ४६ ॥

हवे आयुकर्मना नांगा जाणवाने अर्थे नाष्यनी गाथा कहे छे.

अठछाहिगवीसा, सोलस वीसं च बारस छ दोसु । दो चउसु तीसु इक्कं, मिछाइसु आउए नंगा ॥ ४७ ॥

हवे चौद गुणठाणाने विषे मोहनीय कर्मनां
बंध स्थानक वीवरीने कहे छे.

गुणठाणगेसु अठसु, इक्किक्कं मोह बंधठाणंतु।
पंचानिअट्टि ठाणा, बंधोवरमो परं तत्तो॥४८॥

हवे चौद गुणस्थानके मोहनीय कर्मनां
उदय स्थानक कहे छे.

सत्ताइ दसउ मिछे, सासायण मीसए नवु-
क्कोसो । छाई नवउ अविरई, देसे पंचाइ
अठेव ॥ ४९ ॥

विरए खउवसमिए, चउराई सत्त छच्च पुव्वंमि।
अनियट्टि बायरे पुण, इक्कोव दुवेव उदयंसा॥५०
एगं सुहुम सरागो, वेएइ अवेअगा भवे सेसा।
भंगाणं च पमाणं, पुव्वुद्दिठेण नायव्वं ॥ ५१ ॥

हवे गुणठाणा आश्रयी भांगानी संख्या कहे छे.

इक्कग छडिक्कियारि, क्कारस इक्कार सेव नव
तिन्नि । एए चउवीस गया, बार दुगं पंच
इक्कंमि ॥ ५२ ॥

हवे भांगानी सरवाले संख्या कहे छे.

बारस पणसछिसया, उदय विगप्पेहि मोहिआ जीवा । चुलसीई सत्तुत्तरि, पयविंद सएहि विन्नेआ ॥ ५३ ॥

हवे मिथ्यात्वादिक गुणठाणे प्रत्येके मोहनीयना उदय भांगा प्ररूपवाने अर्थे भाष्यनी गाथा कहे छे.

अछग चउ चउ चउर–छगाय चउरो अ हुंति चउवीसा । मिछाइ अपुव्वंता, बारस पणगंच अनिअट्टी ॥ ५४ ॥

हवे मोहनीयना उदय भांगा तथा उदय पदवृंद ते योग, उपयोग अने लेश्या साथे गुणवा ते उपदेश कहे छे.

जोगोवउग लेसा, इएहिं गुणिआ हवंति कायव्वा । जे जत्र गुणठाणे, हवंति ते तत्र गणकारा ॥ ५५ ॥

तिहां चौद गुणठाणे उदय पदवृंद प्ररूपवाने अंतर नाष्य गाथा कहे छे.

अठ्ठी बत्तीसं, बत्तीसं सठि मेव बावन्ना ।
चोआल दोसु वीसा, मिछा माईसु सामन्नं॥५६

हवे गुणठाणे मोहनीय कर्मनां सत्ता स्थानक कहे छे.

तिन्नेगे एगेगं, तिगमीसे पंच चउसु तिग
पुवे । इक्कार बायरंमिउ, सुहुमो चउ तिन्नि
उवसंते ॥ ५७ ॥

हवे चौद गुणठाणे नामकर्मना बंधोदय सत्ता स्थानक अने नांगा कहे छे.

छन्नव छक्क तिग सत, डुगं डुगं तिग दुगं
तिअठ चउ । डुग छचउ डुग पण चउ, दुग
चउ चऊ पणग एग चउ ॥ ५८ ॥

एगेग मठ इगेग, मठ्ठ छउमछ केवल
जिणाणं । एगं चउ एगं चउ, अठ चउ डु
छक्कमुदयंसा ॥ ५ए ॥

हवे मिथ्यात्व गुणठाणानां जे त्रेविशादिक छ बंध स्थानक छे तेने विषे अनुक्रमे केटला बंधना भांगा उपजे ते परूपवाने भाष्यनी गाथा कहे छे.

चउ पणवीसा सोलस, नव चत्तालासयाय बाणउइ । बत्ती सुत्तर छाया, लसया मिछस्स बंध विही ॥ ६० ॥

हवे सास्वादन गुणस्थानकनां जे अठावीशादिक त्रण बंधस्थानक छे तेने विषे बंधना केटला भांगा उपजे ते प्ररूपवाने भाष्यनी गाथा कहे छे.

अठ सया चउसठी, बत्तीस सयाइं सासणे भेआ । अठावीसाईसु, सबाणठाहिअ छन्नउइ ॥ ६१ ॥

हवे मिथ्यात्व गुणठाणे एकवीश आदेदेइने नव उदय स्थानके भांगा प्ररूपवा गाथा कहे छे.

एग चत्तिगार बत्ती-स छसय इगतिसिगार नव नउइ । सत्तरिगंसि गुत्तिस, चउद इगार चउसठि मिछुदया ॥ ६२ ॥

हवे सास्वादने एकवीशादि सात उदय स्थानके
भांगा प्ररूपवा भाष्य गाथा कहे छे.

वत्तीस डुन्नि अठय, बासीइ सयाय पंच नव
उदया । बारहिआ तेवीसं, बावन्निक्कार
ससयाय ॥ ६३ ॥

हवे नरकादिक चार गति मार्गणाने विषे अनुक्रमे
बंधोदय सत्ता स्थानक कहे छे.

दो छक्क ठ चउक्कं, पण नव इक्कार छक्कगं
उदया । नेरइ आइ सु सत्ता, ति पंच इक्का-
रस चउक्कं ॥ ६४ ॥

हवे इंद्रिय आश्रयी नामकर्मनां बंधोदय सत्ता कहे छे.

इग विगलिंदिअ सगले, पण पंचय अठ बंध
गणाणं । पण छक्किक्कारुदया, पण पण बार-
सय संताणि ॥ ६५ ॥

इय कम्म पगइठाणा-णि सुठु बंधुदय संत

कम्माणं । गइआएहिं अठसु, चउप्पयारेण ने
आणि ॥ ६६ ॥
गइ इंदिए अ काए, जोए वेए कसाय नाणे अ।
संयम दंसण लेसा, नव संमे सन्नि आ-
हारे ॥ ६७ ॥
संतपय परूवणया, दव्व पमाणं च खित्त
फुसणाय ।कालं तरं च नावो, अप्पा बहुयं च
दाराइ ॥ ६८ ॥

अहींआं बंधोदय सत्तानो संवेध कह्यो तिहां उदय
कह्यो पण उदीरणा न कही ते शामाटे न कही ?
ते कहे छे.

उदयस्सुदीरणाए, सामित्ताउ न विजइ विसेसो।
मुत्तूणाय इगयालं, सेसाणं सव्व पयडीणं॥६ए॥

हवे एकतालीश प्रकृतिने उदय उदीरणाये फेर छे
एटले उदय उदीरणानुं अंतर होय ते विशेषे
बे गाथाए करी कहे छे.

नाणंतराय दसगं, दंसण नव वेयणिज्ज

मिछत्तं । संमत्त लोन्न वेअ्आ, उआणि नव
नाम छक्कं च ॥ ७० ॥

मणुय गइ जाइ तस बा–यरं च पजत्त सुन्नग
आइजं । जस कित्ती तिछयरं, नामस्स हवंति
नव एया ॥ ७१ ॥

हवे कया गुणठाणे कइ प्रकृति बांधे छे एवो बंध
विशेष सर्व गुणठाणे कहे छे.

तिछयरा हारग विर–हिआउ अबेइ सब्ब
पयडीउ । मिछत्तवेअगो सा–साणो गुणवीस
सेसाउ ॥ ७२ ॥

छयाल सेस मीसो, अविरय सम्मो तिआल
परिसेसा । तेवन्न देस विरउ, विरउ सगवन्न
सेसाउ ॥ ७३ ॥

इगुसठि मप्पमत्तो, बंधइ देवाउअस्स इअ-
रोवि । अठावन्न मपुब्बो, छप्पन्नं वावि
छबीसं ॥ ७४ ॥

बावीसा एगूणं, बंधइ अठारसंत अनि-
अट्टी । सत्तर सुहुम सरागो, साय ममोहो
सजोगित्ती ॥ ७५ ॥

एसो उ बंधसामि,-त्त उहो गइआइएसुवि
तहेव । उहाउ साहिजइ, जह जहा पयडि
सप्भावो ॥ ७६ ॥

हवे जे गतिने विषे जेटली प्रकृति सत्ताए
पामीये ते कहे छे.

तिछयर देव निरिआ,-उअंच तिसु तिसु गईसु
बोधवं । अवसेसा पयडीउ, हवंति सवासु
विगईसु ॥ ७७ ॥

हवे उपशम श्रेणी कहे छे,

पढम कसाय चउक्कं, दंसण तिग सत्तगावि
उवसंता । अविरय सम्मत्ताउ, जाव नियट्टि-
त्ति नायवा ॥ ७८ ॥

सत्तठ नवय पनरस, सोलस अठार सेव

इगुवीसा । एगाहि ङ चउवीसा, पणवीसा बायरे जाण ॥ ७९ ॥

हवे दशमे गुणठाणे जे प्रकृति उपशांत पामीये ते कहे छे.

सत्तावीसं सुहुमे, अठावीसं च मोह पयडीउ। उवसंत वीअरागे, उवसंता हुंति नायवा॥८०॥

हवे क्षपक श्रेणीनुं स्वरुप कहीए छीए.

पढम कसाय चउक्कं, इत्तोमिछत्त मीस सम्मत्तं । अविरय सम्मे देसे, पमत्ति अपमत्ति खीयंति ॥ ८१ ॥

हवे नवमे गुणठाणे शुं हणे ते कहे छे.

अनिअट्टि बायरेथी, ण गिद्धि तिग निरय तिरि अ नामाउ । संखिज्ज इमे सेसे, तप्पाउ-गाउ खीयंति ॥ ८२ ॥

इत्तो हणइ कसाय, ठगंपि पछा नपुंसगं इत्थी। तो नोकसायछक्कं, बुहइ संजलण कोहम्मि॥८३॥

पुरिसं कोहे कोहं, माणे माणं च बुहइ मायाए। मायंच बुहइ लोहे, लोहं सुहुमंपि तो हणइ ॥ ए४ ॥

खीण कसाय ङु चरिमे, निद्दं पयलं च हिणइ बउमबो । आवरण मंतराए, बउमबो चरम समयम्मि ॥ ए५ ॥

हवे तिहां जे प्रकृति स्वन्नावें खपावे ते कहे बे.

देवगइ सहगयाउ, ङु चरिम समयं नविअंमि खीअंति । सविवागे अर नामा, नीआ गोअंपि तबेव ॥ ए६ ॥

अन्नयर वेअणिज्जं, मणुआउअ मुच्चगोअ नवनामे । वेएइ अजोगि जिणो, उक्कोस जहन्न मिक्कारे ॥ ए७ ॥

हवे नामकर्मनी नव प्रकृतिनां नाम कहे बे.

मणुअगइ जाइ तस बा–यरं च पज्जत्त सुन्नग आइज्जं । जस कित्ती तिबयरं, नामस्स हवंति नव एआ ॥ एए ॥

वली एज गुणठाणे मतांतरपणुं बतावे छे.

तच्चाणुपुव्वि सहिआ, तेरस जवसिद्धिअस्स चरमंमि । संतं सग मुक्कोसं, जहन्नयं बारस हवंति ॥ ७ए ॥

ए शा सारु होय एनो हेतु कहे छे.

मणुअ गइ सहगयाउ, जवखित्त विवाग जिअ विवागाउ । वेअणिअ अन्नरुच्चं, चरम समयंमि खीयंति ॥ ए० ॥

अह सुअ सयल जगसिह, र मरुव निरुवम सहाव सिद्धि सुहं । अनियण मव्वाबाहं, ति रयण सारं अणुहवंति ॥ ए१ ॥

हवे विशेष जाणवानी अजिलाषावंतने उपदेश कहे छे.

उरहिगम निउण परम–ज रुइर बहु जंग दिठिवायाउ । अठा अणुसरिअव्वा, बंधोदय संत कम्माणं ॥ ए२ ॥

हवे ग्रंथकर्त्ता आचार्य पोतानुं मान रहित पणुं
अने अनुद्धत्तपणुं देखाडे छे.

जो जब्ब अपडिपुन्नो, अब्बो अप्पागमेण बंधोति। तं खमिऊण बहु सुआ, पूरे ऊणं परिकहंतु ॥ ए३ ॥

हवे गाथामान कहे छे.

गाहग्गं सयरीए, चंद महत्तर मयाणुसारीए। टीगाइ नियमि आणं, एगूणा होइ नउईउ ॥ ए४ ॥

॥ सप्ततिका नामा षष्ठः कर्मग्रंथः समाप्तः ॥

श्रीरस्तु.

